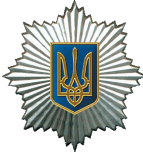

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ**

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ**

**Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 27 лютого 2020 року)**

**Київ
2020**

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ

Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 27 лютого 2020 року)

Київ 2020

УДК 37.02:004:372.881.1

ББК Ч486Ч426.17

I 665

Редакційна колегія:

І. Г. Галдецька, завідувач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

О. В. Василенко, професор кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку на з'їзданні кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ 6 лютого 2020 року (протокол № 10).

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Національної академії внутрішніх справ від 17 лютого 2020 року (протокол № 6)

Матеріали подано в авторській редакції. Відповідальність за їх якість, а також відсутність у них відомостей, що становлять державну таємницю та службову інформацію, несуть автори

Інноваційні технології навчання іноземних мов професійного спрямування [Текст] : тези доп. наук.-метод. семінару (Київ, 27 лютого 2020 р.) / ред. кол. : О. В. Василенко, І. Г. Галдецька. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2020. – 77 с.

УДК 37.02:004:372.881.1

ББК Ч 486 Ч 426.17

© Національна академія внутрішніх справ, 2020

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

Богуцький Вадим Миколайович,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИВЧЕННІ МОВИ ПРАВА

Лише останнім часом мова права була визнана найбагатшим джерелом для культурологічних і лінгвістичних досліджень в найрізноманітніших напрямках. Збільшений інтерес до мови закону пов'язаний з багатьма лінгвістичними й екстралінгвістичними чинниками, найважливішими з яких став бурхливий розвиток прикладної лінгвістики, включаючи досягнення в галузі LSP (language for special purposes), і збільшену правосвідомість громадян у багатьох країнах розвиненої демократії.

З іншого боку, інтеграційні процеси на європейському континенті дали важливий імпульс порівняльному і зіставному вивченню національних правових систем, яке було б неможливе без досконального вивчення мови цих систем. Для професії і, отже, для мови цієї професії мають велике значення політичний устрій, рівень розвитку демократії, система освіти, роль професії в суспільстві, ставлення до неї самого суспільства, правова культура і багато інших соціально-економічних чинників.

Стилістичні відмінності всередині мови права знаходять відображення в лексико-граматичних і синтаксичних особливостях, за допомогою яких досягаються цілі висловлювання в різних юридичних контекстах.

Д. Локер, автор роботи, присвяченої вивченню мови у вигаданому судовому процесі, який в реальності є виключно формалізованою, обмеженою жорсткими процесуальними нормами ситуацією, приходять до цікавих висновків про те, що навіть незначні спроби учасників слухання змінити сталі в цьому контексті вирази і формулювання можуть призвести до

серйозних юридичних колізій і парадоксів. Іншими словами, у мові права повинні зберігатися або вкрай обережно змінюватися ті лексичні, граматичні й синтаксичні особливості, які піддаються останнім часом найжорстокішій критиці, оскільки такий "консерватизм" стоїть, в першу чергу, на варті справедливості й правосуддя.

В. О'Барр у співавторстві з М. Конлі виділили чотири стилістичні різновиди мови судового процесу:

офіційна усна мова права – різновид усної форми мови, яка найтісніше пов'язана з офіційною письмовою формою мови права, застосовується при настанові присяжних, при винесенні-оголошенні вироку, в промовах адвокатів, що виголошуються "для протоколу", коли вони звертаються до судді, виступають з клопотаннями. Для такого вживання мови характерні розлогі речення із складною синтаксичною структурою і з великою кількістю термінів;

нормативна мова – усна мова судових засідань, якою говорять адвокати й більшість свідків. Мова, якої навчають у школі, основною її рисою є повніші речення і дещо формальніша лексика, аніж в повсякденній розмовній мові;

розмовна мова – повсякденна мова, яку найчастіше демонструють свідки й деякі адвокати, що воліють мати вигляд "своїх" і таким чином викликати прихильність до себе свідків протилежної сторони. Характерною рисою є відсутність офіційної лексики, складних синтаксичних конструкцій;

нестандартна мова – різновид усної мови, якою говорять представники тих прошарків суспільства, для яких нормативна мова видається певною трудностю в соціальному, етнічному, освітньому, культурному плані.

Найпопулярнішою сферою застосування мови права є законодавча діяльність на різних рівнях, тому що її суспільне значення говорить саме за себе. Мова законодавчих актів і юридичних документів є предметом численних досліджень і самих законодавців, і юристів, і багатьох лінгвістів. Доказом відповідального ставлення до мови закону може слугувати

прийнятий у Великій Британії ще в 1889 році The Interpretation Act, в якому знайшли відображення зміни, що відбувалися у британському товаристві і в англійській мові, встановлювалися певні лексичні й граматичні, синтаксичні правила, які необхідно було враховувати при складанні й тлумаченні законів.

Хоч робота над спрощенням мови законодавства ведеться і в Англії, і в США, справа ця складна й тривала. Так, з 1979 року у Вашингтоні Центром розробки законодавства видається щомісячний бюлетень "Simply Stated", в якому роз'яснюються закони, що ухвалюються. У Великій Британії у 80-ті роки рух за права споживачів організував кампанію за "зрозумілу англійську мову" – Plain English Campaign, яка досі продовжує відігравати важливу роль в судовій реформі, що проводиться на Британських островах.

Викладачі англійської мови для студентів-юристів опиняються перед дилемою – з одного боку, навчити розуміти legalese сучасних юридичних текстів, з іншого – навчити виражати свої думки за допомогою Plain English. Неможливо впоратися з цим завданням, не маючи чіткого уявлення про мову як систему й усі її функціональні різновиди. Необхідно бути в курсі останніх досягнень у теорії для їх успішного практичного застосування. Викладання мови спеціальності вимагає знань у багатьох галузях лінгвістики – інтралінгвістичного підходу.

Список використаних джерел

1. Locker D. J. Analysis of a mock trial / D. J. Locker // Papers in Linguistics. – 1989. – No 3. – Vol. 1. – P. 103-118.

2. O'Barr W. M. Language in the courtroom: vehicle or obstacle? / W. M. O'Barr, M. Conley // Barrister. – 1986. – No 3. – P. 8-11.

Василенко Олена Вікторівна,
кандидат педагогічних наук, доцент
професор кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ТЕСТУВАННЯ ЯК ВИД КОНТРОЛЮ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Одна з характерних ознак ефективного навчання іноземних мов в наш час – впровадження та застосування нових, оптимальних, методично раціональних прийомів, форм та засобів навчання. Доведено, що застосування мультимедійних матеріалів та комп'ютерних мереж скорочує час навчання майже втричі, а рівень запам'ятовування через одночасне використання зображень, звуку, тексту й інших можливостей зростає на 35-50%. Водночас на сучасному етапі викладання іноземних мов тестування набуває величезного значення. Концепція об'єктивної системи тестування як необхідна складова сучасної освіти та процесу навчання набула визнання в більшості розвинених країн. Прогрес у системі тестування тісно пов'язаний з розвитком комп'ютерної технології.

Успішне використання тестових завдань у ході вивчення іноземних мов залежить від урахування психолого-педагогічних закономірностей механізму навчання іноземним мовам. Метод тестових завдань спрямований на те, щоб розвинути активне самостійне мислення студентів, вдосконалити їхнє сприймання та довготривалу пам'ять, навчити не просто механічно запам'ятовувати, а й активно потім відтворювати ці знання на практиці

Отже, для визначення рівня володіння студентами іноземною мовою, необхідно здійснити точний і об'єктивний контроль, під час якого і визначається рівень навчальних досягнень студентів з предмета «Іноземна мова». Системний підхід до організації тестового контролю передбачає проведення чотирьох основних видів тестування, а саме: поточного, тематичного, рубіжного та підсумкового.

Поточний контроль дає також викладачу можливість отримати інформацію про успішність формування у студентів знань і умінь з усіх видів мовленнєвої діяльності та доцільність застосування тих чи інших методів і прийомів навчання. Результати, отримані в ході поточного контролю, дозволять стежити за ефективністю процесу навчання і своєчасно коригувати недоліки. Тематичний контроль проводиться на заключному занятті після завершення вивчення теми, за допомогою якого визначається рівень володіння студентами вміннями у межах теми, що вивчалася. Провідними функціями цього виду тестового контролю є контролююча та оціночна, та за результатами студентам виставляється офіційна оцінка.

Рубіжне та підсумкове тестування за багатьма характеристиками ідентичні, але розрізняються за цілями і змістом відповідного тесту. Рубіжний контроль здійснюється на певному часовому рубежі. Провідною функцією рубіжного контролю є оціночна та прогнозуюча функції, тобто визначення рівня навчальних досягнень згідно з програмними вимогами, наприклад, за семестр або за навчальний рік. Підсумковий контроль здійснюється в кінці кожного ступеня навчання, його провідними функціями є оціночна та констатуюча. Мета підсумкового тестування полягає у визначенні рівня навчальних досягнень в оволодінні іноземною мовою згідно з програмними вимогами за етап навчання. Зміст відповідного тесту зумовлюється змістом навчання за даний період.

Сучасні системи розробки тестів і проведення тестування за сучасними технологіями дозволяють створювати тестові завдання у різних формах, а саме: з вибором правильної відповіді, де є одна правильна відповідь із запропонованих (закрита форма); з вибором правильних відповідей, де є декілька правильних відповідей із запропонованих (закрита форма); у відкритій формі (без підказки відповідей); на відповідність; на встановлення правильної послідовності; у вільній формі.

Параметрами для тестування можуть бути встановлені: кількість завдань для тестування із загального набору завдань;

порядок послідовності завдань (випадковий або послідовний), показ слів «вірно/невірно» у процесі тестування; час тестування (відображується на екрані); вид оцінки (оцінка, залік, бал), критерій їх виставлення.

Останні досягнення комп'ютерних технологій створюють ідеальні можливості для впровадження комп'ютерного тестування в процес навчання іноземних мов. Ця технологія вважається особливо корисною для розроблення діагностичних тестів.

Розрізняють чотири головні вимоги до складання тестів, а саме: достовірність, надійність, повноцінність, тобто всебічність охоплення матеріалу, і практичність.

Достовірність є найкритичнішим фактором щодо оцінки всієї програми тестування з іноземної мови. Тест вважається достовірним, якщо він спроможний ефективно вимірювати те, для чого він був створений, Достовірність тесту визначається шляхом порівняльного аналізу його результатів з іншими незалежними критеріями. Критеріями достовірності тесту є його зміст, актуальність, чітко визначена конструкція та передбачуваність результатів.

Надійність, або стабільність мовного тесту – це ступінь, якому можна довіряти з точки зору одержання такого ж результату під час повторного тестування того ж самого студента, або давати достовірну інформацію про навчальну цінність змінних навчальних факторів, які підлягають вимірюванню. Підвищуючи довжину тесту можна підвищити його надійність. У випадку тесту на багатоваріантний вибір, збільшення числа варіантів дозволяє підвищити надійність тесту.

Тест вважається повноцінним, якщо він містить відповідну пропорцію матеріалів з усіх аспектів його змісту. Наприклад, екзаменаційний тест має містити близько 60 питань, щоб дати надійну оцінку знань студента. Для професійних тестів число елементів повинно бути ще більше – від 100 до 120.

Практичність тесту визначається кількома факторами: коли тест можна використовувати десятки разів, підрахунок результатів тесту повинен бути максимально спрощений; з іншого боку, тест має бути зручним і для студентів, інструкції до нього повинні бути максимально чіткими і точними.

Таким чином, актуальність використання тестів в ході вивчення іноземних мов полягає в тому, що з одного боку такий різновид роботи є ефективним засобом набуття певних лексичних, граматичних знань, вмінь та навичок з іноземних мов; розвиває пізнавальні можливості студентів, а саме: пам'ять, увагу, уяву, мислення, вдосконалює іншомовну здогадку та швидкість виконання завдань, зацікавлює студентів, і крім того різнорівневі тестові завдання створюють позитивну творчу психологічну атмосферу в процесі навчання тощо.

Список використаних джерел

1. Довгорука Л.П. Проблеми застосування тестів під час вивчення іноземної мови. Вища освіта. 2016. № 1. С.13–18.
2. Іноземні мови в початкових закладах/ Науково – методичний журнал. Видавництво «Педагогічна преса», 2006. Вип. 2. 112 с.
3. Петрашук О.П. Види тестового контролю у навчанні іноземним мовам в середніх навчальних закладах. Іноземні мови. 1998. № 1. С. 15–17.

Галдецька Ірина Григорівна,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри іноземних мов Національної
академії внутрішніх справ

ЕЛЕКТРОННІ СЛОВНИКИ ПРИ САМОСТІЙНОМУ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сьогодні є велика кількість матеріалів, за допомогою яких можна швидко підібрати необхідну інформацію до тієї чи іншої теми, які ще ми називаємо електронний освітній ресурс.

Електронний освітній (навчальний) ресурс (EOP) (англ. Digital learning objects; DLO) – навчальні, наукові,

інформаційні, довідкові матеріали та засоби, розроблені в електронній формі і представлені на носіях будь-якого типу або розміщені у комп'ютерних мережах, які відтворюються за допомогою електронних цифрових технічних засобів і необхідні для ефективної організації навчально-виховного процесу, в частині, що стосується його наповнення якісними навчально-методичними матеріалами [1].

Саме за допомогою електронних словників можна вирішувати такі завдання:

1. Своєчасно слідкувати за змінами вживання лексики у текстах, генерувати тексти і текстові комплекси для їх багатократного та різнопланового вживання.

2. Робити деякі теоретичні узагальнення та проводити різноманітні лексикографічні роботи в автоматичному режимі при втіленні та моделюванні традиційних словників на комп'ютерах.

3. Проводити комплексний аналіз раніше виданих словників та створювати необхідні авторські словники, чим забезпечується лексична повнота реєстру загальномовних тлумачних словників та підвищується якість виправлення при перевиданні всього спектру словників.

4. Створювати науко обґрунтовану базу лексики певної мови з класифікацією її належності до типу словника і проводити багатокритеріальний аналіз для формування реєстру словника у перекладному словництві та узгоджувати реєстри двомовних словників одного типу для різних мов.

5. У термінографії:

– укладати словники, що найповніше відбивають суть понять, повністю відповідають нормам і правилам сучасної мови;

– уніфікувати терміносистеми з дотриманням вимог цілісності, експлікованості, повноти та несуперечливості;

– Створювати автоматизовані банки термінів.

6. Уніфікувати та впорядкувати існуючі величезні масиви фактологічних даних для підготовки різних видань енциклопедичного характеру [2].

Електронні словники дають всю необхідну інформацію за секунди, досить ввести потрібне слово і вираз в поле пошуку. Електронні програми і словники мають у багато разів більше можливостей і функцій, ніж їх паперові аналоги. Електронні словники наводять максимальну кількість значень слова, пояснень, прикладів, на які в паперовому словнику просто немає місця.

Електронні словники інтерактивні. Вони дозволяють не тільки побачити транскрипцію, а й прослухати, як вимовляється слово. У деяких словниках є можливість прослухати навіть приклади або почитати тлумачення пояснення користувачів.

Переважна більшість електронних словників з англійської мови містять повну та вичерпну інформацію у вільному доступі, за яку не потрібно платити.

Електронні словники функціонують тільки за умови підключення до Інтернету. А якщо необхідно встановити електронну версію словника на свій комп'ютер, завантажити додаткові словники з різної тематики, то за ліцензією, швидше за все, доведеться заплатити.

Якщо рівень англійської Pre-intermediate і вище, необхідно користуватися одномовними тлумачними словниками і забувати про переклади на українську:

Longman Contemporary Dictionary

Oxford Living Dictionaries

Oxford Advanced Learner's Dictionary

Macmillan Dictionary

Collins Dictionary

Dictionary.com

UrbanDictionary.com

Список використаних джерел

1. Положення про електронні освітні ресурси.

2. Кульчицький І. М. Комп'ютерно-технологічні аспекти створення сучасних лексикографічних систем, 2002, – 57 с.

3. <https://enginform.com/article/top-8-slova-rey-dlya-izucheniya-angliyskogo>

Горбач Оксана Василівна,

кандидат філологічних наук доцент
кафедри іноземних мов Національної
академії внутрішніх справ

ВІДБІР ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВУЗІВ

Відбір юридичних термінів за принципом відображення найважливіших понять у межах певної галузі права може розглядатися як методичний, так і одночасно як один з лінгвістичних принципів – принцип семантичної цінності лексичних одиниць. Семантикою терміну є термінологічне значення, під яким розуміють складне семантичне утворення, завданням якого є відображення окреслюваного дефініцією поняття, що супроводжується його можливим варіюванням та конотативними значеннями [1, с. 167]. Як правило, такі семантично цінні юридичні терміни складають/утворюють базову юридичну термінологію, яка входить до складу активного спеціального лексичного мінімуму студентів немовного вузу для їх подальшого засвоєння та використання в усіх видах іншомовної мовленнєвої діяльності. Існує думка, що цю лексику треба подавати у перекладному тематичному словнику за галузевою ознакою, тобто за приналежністю до певної галузі права.

При відборі німецькомовної фахової лексики, зокрема, юридичної, слід брати до уваги принцип словотвірної цінності. Певний відсоток фахової лексики складають монолексемні термінологічні одиниці (слова), серед яких виділяють наступні структурні типи – прості (кореневі), афіксальні та складні терміни. До полілексемних термінологічних одиниць належать

терміни у вигляді словосполучень, які широко представлені у неадаптованих текстах на правознавчу тематику. Слід звернути увагу також на такий досить поширений у сфері німецького словотвору спосіб термінотворення, як абревіація, який активно використовується у сучасній німецькій юридичній термінології (*das BKA – das Bundeskriminalamt, BP – die Bundespolizei, BGB – Bürgerliches Gesetzbuch*).

У процесі відбору активних спеціальних лексичних одиниць до складу тематичного/галузевого словнику слід враховувати критерій частиномовної приналежності ЛО. До найбільш поширених термінів у німецькій юридичній термінології належать субстантивні ТО, серед яких виділяють, зокрема, субстантивні прості (*das Recht, der Zoll, die Klage*), афіксальні (*der Angreifer, die Begehung, der Schmuggler*), складні (*das Bundesverfassungsgericht, die Glaubenswürdigkeitsuntersuchung, die Personenbeschreibung, das Sachverständigen Gutachten, das Grundgesetz, die Spurensicherung*), а також субстантивні термінологічні словосполучення (*die Besichtigung eines Tatortes, körperliche Verletzung, öffentliche Sicherheit, die Verhütung der Kriminalität*).

У складі фахової лексики правознавців активно функціонують терміни-дієслова (*beurkunden, verurteilen, kaschieren, lästern, vernehmen*), терміни-прислівники (*belastend, rückwirkend, mildernd, antragsberechtigt*), терміни-прикметники (*vererblich, glaubhaft, vorsätzlich, rückfällig*).

Важливим лінгвістичним принципом, яким потрібно керуватися у процесі відбору активної фахової лексики є принцип урахування багатозначності слова. Поширене явище полісемії у складі німецької юридичної лексики часто є причиною непорозумінь учасників комунікативного процесу, а саме пересічних громадян та фахівців-правознавців. Слід звернути увагу на характерні причини появи багатозначних лексичних одиниць: 1) процес термінологізації загальнонавчаної лексики; 2) наявність однакових термінів у двох або більше галузях права, які відображають різні правові

поняття. Відповідно до цих причин загальнозживана німецька лексика може переходити до розряду юридичних термінів та використовуватися у термінологічному значенні, наприклад, слово *die Niederlassung* має загальнозживане значення "поселення, селище" та як юридичний термін вживається у значенні "дозвіл на приватну (адвокатську) практику".

Явище багатозначності термінів, коли терміни утворюються за допомогою розширення значення [2, с. 108], є досить поширеним у мові юриспруденції. Такий спосіб утворення нових термінів як надання нового термінологічного значення вже існуючим словам дослідники термінотворення (Лотте Д.С., Д'яков А.С, Кияк Т.Р., Куделько З.Б.) не вважають зручним, оскільки "дуже часто така полісемія веде до ускладнення при читанні науково-технічної літератури, інколи – до невірної розуміння того чи іншого терміна навіть через контекст" [2, с. 108], а також пропонують усувати багатозначність термінів незалежно від ступеня шкідливості.

Отже, з метою уникнення непорозумінь між комунікантами у сфері юридичної науки у процесі відбору активної фахової лексики та при складанні тематичних словників обов'язково слід наводити усі термінологічні значення багатозначних юридичних термінів, які вживаються у різних галузях права.

Список використаних джерел

1. Татаринов В.А. Теория терминоведения. Т.І. Теория термина: История и современное состояние. М.: Московский лицей, 1996. - 311 с.

2. Д'яков А.С, Кияк Т.Р., Куделько З.Б. Основи термінотворення: Семантичні та соціолінгвістичні аспекти / А.С. Д'яков, Т.Р. Кияк, З.Б. Куделько. – К.: Вид. дім "KM Academia", 2000. – 218 с.

3. Кияк Т.Р., Науменко А.М., Огуй О.Д. Теорія і практика перекладу (німецька мова). – Вінниця: Нова книга, 2006. – 592 с.

Hrabovska Nataliia,

lecturer of the Department of Foreign
Languages of the National Academy of
Internal Affairs

EYES ON INNOVATION – USING DRONES IN LAW ENFORCEMENT

Technological innovations have been transforming police work in the 21st century – introducing new tools to fight crime across the globe. From drones that are using as eyes in the sky to GPS tagging systems and thermal imaging technology. Digital technology has the prospective to change the way policing is delivered, by bringing police officers closer to crime scenes and communities. The digital policing vision aims to improve investigations and will make it easier for the public and police to communicate, enabling forces to respond and adapt to the digital world that is playing an ever more important role in everyday life.

Unmanned aircraft systems (UAS), commonly referred to as “drones”, have become increasingly popular in recent years and among their fans are various law enforcement agencies. The Federal Aviation Administration (FAA) estimates that 3.55 million consumer drones and 442,000 commercial drones will be in operation by 2021 [1].

In many countries, the use of drones by police is considered for special tasks. Police departments have started to use the small, unmanned aircraft to find missing people, investigate accidents and photograph crime scenes. In those ways, drones can help policemen better do their jobs. Hundreds of police officers in the world have already been trained to use drones. Many public safety agencies have or are starting their own UAV (Unmanned Aerial Vehicle) programs.

In Finland, drones are already everyday devices that are likely to become a regular part of every police officer's toolkit. Superintendent Sami Hatonen of Finland's Police University College calls the introduction of drones "the start of a success story" and described the results already achieved as "encouraging"[2].

Nowadays drones are used for a number of reasons, starting with keeping police officers out of harm's way, to helping them obtain results not possible in any other way, drones are going an extensive way to help make the world safer. Warrants, raids, barricades and hostage situations are some of the most dangerous operations for police officers. An aerial perspective can help officers gain critical situational awareness while maintaining a safe distance. Drone is ideally suited to provide critical surveillance of any high-risk situation when decisions need to be made quickly, and they can remain at the station to transmit live video to the office and command points at the same time.

The first and most evident use for drones by police departments is search and rescue. Drones can embrace the area much more quickly and efficiently than officers can walk or even by a vehicle. Also drones can get under tree cover, or between buildings, to reach spots that helicopters can't. When well-equipped with a thermal camera, a drone can easily spot a missing or lost person hidden under debris, undergrowth or even during the night.

Police drones can be used to assist apprehension of the offenders on the run. With object tracking capabilities, the drone can track and follow an individual fleeing the scene of a crime, and provide information on the entire script, allowing officers to apprehend the suspect safer. An aerial perspective can provide vital information in dangerous situations such as active sniper scenes, or in investigation of illicit operations. The eyes in the sky can evaluate the situation, getting both the big picture, and even down to minute detail with zoom cameras, while growing the safety of law enforcement officers. High-risk traffic stops also can be made safer by the use of drones. In situations where a suspect is refusing to get out of a vehicle, the officers can deploy a drone to assess the situation or even broadcast recorded messages, while keeping at a safe distance. Drones can serve crucial role in crowd monitoring as well, allowing operators to scan the entire scene for suspicious behavior, or to locate individuals in distress. Zoom cameras here again are essential in their ability to see the overall view as well as

the tiniest details. Reporting and Analysis is an aerial perspective in conjunction with mapping software can play a role in reconstructing traffic collisions or crime scenes. Photographs and maps produced by drone camera software can be used in analyzing the sequence of a collision for accident reports, as well as unraveling the events connected to a crime.

On May 8, 2019, 35-year old physical therapist Amanda Heller went missing during a morning run in the isolated Makawao Forest Reserve in Hawaii. Heller was, thankfully, found injured but alive 16 days later, thanks to the extraordinary endeavors of law enforcement officials and volunteers who made use of the latest technology to boost their search efforts. Apart from making use of traditional methods involving canine search teams, a bird's eye view of the area was obtained thanks to drones armed with infrared cameras [3].

The use of drones and other technologies are making the work of law enforcement agencies more easily. Thanks to the high-speed at which drone technology is developing, one can't even to image to what extent it will influence public safety in the coming years.

References

1. Consumer Drones By the Numbers in 2018 and Beyond [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.newsledge.com/consumer-drones-2018-numbers/>
2. Drones increasingly used in daily police work [Electronic resource]. – Mode of access: https://yle.fi/uutiset/osasto/news/drones_increasingly_used_in_daily_police_work/11151812
3. Drones and Their Role In Law Enforcement In the USA [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.lawtechnologytoday.org/2019/06/drones-and-their-role-in-law-enforcement-in-the-usa/>

Грицук Людмила Петрівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТТЯ З ІНОЗЕМНОЇ (НІМЕЦЬКОЇ) МОВИ

Все знову і знову постає питання про «правильну» методику викладання на занятті з іноземної мови. Постійно виникають та розвиваються нові «методи». Так, під впливом лінгвістичного структуралізму в 50-х рр. минулого століття виникає «аудіолінгвальний метод».

Дослідженням особливостей аудіолінгвального методу опікувалися такі вітчизняні та іноземні вчені, як Ю.О. Жлуктенко, О.Г. Кашина, Р. Ладо, К.Ю. Ніколаєва, Г.В. Рогова, Ч. Фріз та ін. Вони розглядали аудіолінгвальний метод через призму позитиву і критики. Деякі вважали, що в аудіолінгвальному методі є чимало позитивного, наприклад, навчання іноземної мови за структурними моделями, посилене тренування у мовленні за допомогою системи усних вправ, колективні методи роботи, активність студентської аудиторії під час навчання, жвавий темп занять, широке використання технічних засобів і наочного приладдя, стимулювання інтересу студентів до культури народу - носія мови та ін. Інші бачили в аудіолінгвальному методі багато недоліків, головними з яких є розрив між навчанням усного мовлення і читання, недостатня увага до навчання лексиці, перебільшення ролі механічного тренування, відмова від вправ у перекладі з однієї мови на іншу та ін. [1].

В кінці 60-х рр. минулого століття розвинувся «аудіовізуальний метод». Специфіка сучасного аудіовізуального методу виявляється, перш за все, в тому, що його реалізація обумовлена, по-перше, науковим відбором, градуванням предмета вивчення, і, по-друге, дуже інтенсивним використанням новітніх інформаційних технологій навчання.[2].

Під впливом лінгвістичної прагматики в середині 70-х рр. минулого століття розпочинається епоха комунікативного

методу навчання. Ключові слова такі як «комунікативна компетенція» завойовують дидактику іноземних мов. На зміну механічному заучуванню текстів, ролей, ситуацій, структур приходять «комунікативні» завдання і прийоми, які є максимально наближені до реального життя.

А з початку 80-рр. минулого століття набирає обертів «інтерактивний метод» викладання іноземних мов. На протигагу до попередніх методів він базується на соціально-психологічній концепції і є, в принципі, відкритим для всіх лінгвістичних теорій. [3, с.7]

Інтерактивною формою заняття є всі дії на занятті, які

1. призводять до взаємодії учнів між собою;
2. спрямовують учнів до комунікації;
3. ведуть до самостійності, самостійному прийнятті рішення або участі у прийнятті рішення учнем; і
4. які приводять до співпраці учнів у відповідальній парній або інтерактивній груповій роботі. [4, с.9].
5. Інтерактивний метод — це певний підхід до навчального процесу, пов'язаний з вивченням навчального матеріалу в ході інтерактивного уроку.

Основою інтерактивних методів є інтерактивні вправи та завдання, які виконуються учнями. Основна відмінність інтерактивних вправ і завдань від звичайних в тому, що вони спрямовані не тільки і не стільки на закріплення вже вивченого матеріалу, скільки на вивчення нового. Сучасна педагогіка багата цілим арсеналом інтерактивних підходів, серед яких можна виділити наступні: творчі завдання; робота в малих групах; робота в парах; навчальні ігри ; інтерактивна лекція, робота з наочними посібниками, відео- і аудіоматеріалами тощо.

Провідними ознаками інтерактивної взаємодії є:

- можливість кожного учасника педагогічного процесу мати свою індивідуальну точку зору з будь-якої розглянутої проблеми.

- Діалог. Діалогічність спілкування педагога і учнів передбачає їх вміння слухати і чути один одного, уважно

ставитися один до одного, надавати допомогу у формуванні свого бачення проблеми, свого шляху вирішення завдання.

- Розумова діяльність. Вона полягає в організації активної розумової діяльності педагога і учнів. Чи не трансляція педагогом у свідомість учнів готових знань, а організація їх самостійної пізнавальної діяльності.

- Розумова творчість. Це процес усвідомленого створення учнями і педагогом нових для себе смислів з досліджуваної проблеми. Цей вираз свого індивідуального ставлення до явищ і предметів життя.

- Свобода вибору.

- Створення ситуації успіху. Провідні умови для створення ситуації успіху - позитивне й оптимістичне оцінювання учнів.

- Рефлексія. Це самоаналіз, самооцінка учасниками педагогічного процесу своєї діяльності, взаємодії.

Проте головний метод на занятті – є викладач. Кожен викладач – це метод. І тут важливо, по-перше, щоб викладач добре володів, як іноземною мовою, так і методикою викладання іноземних мов. По-друге, відіграють також особисті риси і вміння викладача співпрацювати з аудиторією, направляти учбовий процес в потрібне русло. Серед розглянутих вище методів прослідковується розвиток та вдосконалення, перетікання одного в інше, тож і кордони між ними досить нечіткі, розмиті. Який би метод не застосував викладач – головне це результат, а результатом успішного заняття є досягнення навчальної мети.

Список використаних джерел

1. М.О. Сторчак , «Методика навчання іноземної мови за аудіолінгвальним методом Ч. ФРІЗА і Р. ЛАДО [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ст. :<https://naub.oa.edu.ua/2014/metodyka-navchannya-inozemnoji-movy-za-audiolinhvalnym-metodom-ch-friza-i-r-lado/>
2. Борисова А.О., Архипова В.О., Колесник А.О.

Харківський державний університет харчування та торгівлі, Україна «Аудіовізуальний метод як засіб вирішення проблеми оволодіння іншомовним спонтанним мовленням», [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ст. http://www.rusnauka.com/30_NIEK_2009/Philologia/54127.doc.htm

3. Jürgen Weigmann „ Unterrichtsmodelle für Deutsch als Fremdsprache“, Max Hueber Verlag, 1999, 161

4. Ludger Schiffler „Interaktiver Fremdsprachenunterricht“, Klett, Stuttgart 1980.

Dramaretska L.B.

Senior instructor Chair of Foreign
Languages NAIA

MODERN TEACHING ENGLISH STRATEGIES

While traditional methodologies such as the audio-lingual and direct methods still offer useful elements, they're clearly outdated in the modern classroom. The communicative approach is still widely considered as the latest advancement in modern language teaching. Most TESOL/TEFL training programs still live and swear by it. However, it has become obvious that the needs of modern students have outpaced teachers' and book publishers' best strategies.

There are some fresh teaching strategies that are grand slam with students.

Task-based Approach

Traditional curriculum design and class planning turned around the topics considered useful for students. This meant students were to learn the grammar and vocabulary that educators thought students needed to know. Student input was minimal to say the least. What we learned from this is why it's imperative to build lesson plans around activities that all students can feel comfortable with and relate to. The task-based approach represents a significant paradigm shift since the focus on content has shifted to skills and competencies. So, planning and design aren't about what's taught, but why it's taught. This approach isolates individual skills and

competencies in order to teach material students actually need to know to meet their goals and objectives.

For this method to work, teachers must understand their students' needs and expectations in order to design lessons that help their students succeed. Grammar, vocabulary and language skills are just the vehicles that enable students to achieve their final outcomes.

Project-based Approach

Much like the task-based approach, the project-based approach is meant to address students' real needs by adapting language to the skills and competencies they truly need personally and/or professionally. The application of this approach begins by determining the one, global objective that the group of students have. This objective will lead to the design of one overarching project that will become the end result of the class, term or course. This project can be anything from an oral presentation to a large-scale production such as a class play. Whatever the case, the project must be comprised of individual tasks that lead students to the goals in the assessment.

The project-based approach works best with a lot of relevant supplemental material like the resources found on "FluentU". By adding a mixture of real-world videos, natural dialogues and relevant course content, you can revitalize your English lessons and give your students the learning material they need to succeed.

Lexical Syllabus

While the previous two approaches focus heavily on the skills and competencies that students need to develop, this approach focuses on what language students actually need to produce. In particular, the actual words that students need to understand in order to conduct specific tasks.

This approach is based upon the core language that students need to know given their needs. Again, professional students need very specific vocabulary pertaining to their field. Since this approach focuses on content, tasks and homework assignments should focus on students' true needs. Therefore, assessment should be based upon what students actually achieved. This approach requires teachers to

understand what students really need right away, focus on that, and then expand students' horizons as their communication skills develop.

Using Smartphones in the Classroom

Since everyone has some sort of internet access or data plan, banning smartphones may end up being a lost opportunity to further enhance learning experiences. Smartphones provide many useful tools for students such as dictionary, translator and grammar reference apps. Much like computers, students need to understand that their phones aren't for play or personal use, but to be used as learning tools.

A great dictionary/translator/grammar reference tool is WordReference.com mobile app, available on Apple's App Store and the Google Play store. Aside from translations, WordReference has a thesaurus, English dictionary and a forum where other users can comment on difficult words or expressions.

A good example of how smartphones enhance classroom learning is the exercise where students must go through websites to find the information they need to fill out a worksheet. Students can also use their devices to access free, online exercises that reinforce language and/or skills seen in class. The key issue here is to be creative with the use of smartphones. Other uses for smartphones in the classroom could be polling apps, surveys or recording.

It's important to make sure that students use their technology for classwork and not becoming distracted by it.

Though traditional approaches provide a compact foundation for effective language teaching, it's important to understand that these techniques don't always address students' current needs. In fact, the communicative approach, still widely proposed as the greatest approach, is already due for a makeover of its own. It is worth to change the way of teaching by utilizing the combination of traditional and modern approaches.

References

1. Core Language. [Electronic resource]. - Mode of access: <https://www.auburn.edu/~nunnath/engl6240/lexicals.html>.

2. Method of teaching English. [Electronic resource]. - Mode of access: <https://www.fluentu.com/blog/educator-english/new-methods-of-teaching-english/>.

3. Project Based Learning for All. [Electronic resource]. - Mode of access: <https://www.pblwork.com/>.

4. Projects in Classes. [Electronic resource]. - Mode of access: <https://www.bie.org/>.

5. The Best Method to Learn English. [Electronic resource]. - Mode of access: <https://blog.tjtaylor.net/teaching-methods/>

Зубенко Вікторія Олександрівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНИХ МЕТОДИКАХ ВИКЛАДАННЯ

Одним з найважливіших показників для визначення рейтингу того чи іншого вищого навчального закладу можна вважати мобільність студентів. Можливість студентів навчатися в двох вузах одночасно, навчання за кордоном в літніх школах, впровадження програм "Work and Travel" та "Au-Pair"- все це стало можливим завдяки процесам глобалізації, що відбуваються у світі. Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою не можливе без фундаментальної мовної підготовки в вищій школі.

Викладачеві важливо знати новітні методи викладання іноземної мови, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів студентів. Адже методи навчання не є якимись простими «алгоритмізованими одиницями», їх раціональне та вмотивоване використання на уроках іноземної мови вимагає креативного підходу з боку викладача, тому і підхід до вибору методів навчання має ґрунтуватися на творчості педагога.

Розвиток засобів навчання спричиняє і розвиток нових методів навчання, відродження тих методів, які не могли бути

реалізовані без застосування комп'ютеризованих засобів навчання. До таких методів можна віднести методи „інтерактивного навчання“, суттєвою відмінністю яких є: оперативна зміна темпу подання навчального матеріалу, форми подання, модифікації його змісту тощо в залежності від результатів навчання. Проблеми використання інтерактивних методів навчання досліджувались багатьма вченими. Методичний аспект інтерактивної технології частково досліджували Воронцов В., Казанцев І., Мельникова С., Пометун О., Селевко Г., Пироженко Л., Джонсон Д.. У наукових роботах на основі системного підходу проаналізовано й класифіковано різні форми й прийоми інтерактивного навчання, визначено їх вплив на ефективність засвоєння нових знань і навичок учнів.

Сьогодні відбувається реформування навчального процесу в вузах України відповідно із загальноєвропейськими вимогами до якості освіти: інформатизація освітнього простору, інтеграційні процеси в сучасній вітчизняній освіті, налагодження українськими ВНЗ співпраці з європейським навчальними закладами в сфері навчальної та наукової діяльності, студентські міжнародні обміни, можливість здобуття другої вищої освіти та навчання за магістерськими програмами за кордоном.

На жаль у викладацькій практиці викладачі іноземних мов часто застосовують перевірені часом стандартні навчальні методи. Іноді процес викладання мови, як це не прикро, продовжує залишатися «дещо осучасненим варіантом» граматико-перекладного методу. Вимоги ж до уроку іноземної мови з часом змінюються, розробляються новітні методи навчання.

В умовах реформування вищої школи мають змінюватися також і освітні технології викладання іноземних мов. Сама мовна освіта теж поступово модернізується через впровадження модульно-рейтингової системи навчання іноземних мов, міждисциплінарна інтеграція, демократизація та економізація

освіти викликає до життя інновацій складові викладання іноземних мов.

Одним з основних мотивів використання нетрадиційних форм є підвищення творчо-пошукової активності студентів. Інноваційні методи навчання іноземних мов спрямовані на розвиток і самовдосконалення особистості, на розкриття її резервних можливостей і творчого потенціалу, створюють передумови для ефективного поліпшення навчального процесу.

Якісна мовна підготовка студентів не можлива без використання сучасних освітніх технологій. Сучасні технології в освіті - це професійно-орієнтоване навчання іноземної мови, проектна робота в навчанні, застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, робота з навчальними комп'ютерними програмами з іноземних мов (система мультимедіа), дистанційні технології в навчанні іноземних мов, створення презентацій в програмі PowerPoint, використання інтернет-ресурсів, навчання іноземної мови в комп'ютерному середовищі (форуми, блоги, електронна пошта), новітні тестові технології (створення банку діагностичних матеріалів з курсу навчального предмета «Іноземна мова» для проведення комп'ютерного тестування з метою контролю ЗУН студентів).

До інноваційних навчальних методів можна віднести: навчання з комп'ютерною підтримкою (CALL), метод сценарію (storyline method), метод групових пазлів, метод рольової гри, метод «кейз-стаді» (робота над проблемними ситуаціями, студенти розглядають проблему, аналізують ситуацію, представляють свої ідеї та варіанти розв'язання проблеми в ході дискусії).

Для викладача сьогодні важливо постійно вдосконалювати власні знання про методи навчання іноземних мов, впроваджувати у власну викладацьку практику новітні освітні концепції, йти в ногу з часом. Важливо зазначити, що інтерактивне навчання - це такий вид навчально-пізнавальної діяльності, який реалізується у формі діалогу, з неперервним коригуванням змісту навчання за результатами аналізу

діяльності суб'єкту навчання. За умов застосування інтерактивних методів навчання навчальний процес організується так, що практично всі студенти заохочені до процесу пізнання, мають можливість розуміти, про що йдеться мова, здійснювати рефлексію власної навчально-пізнавальної діяльності через оперативне визначення її результатів.

Таким чином, новітні методи навчання іноземних мов сприяють одноразовому вирішенню проблем комунікативного, пізнавального та виховного характеру: розвивати уміння і навички спілкування, встановити емоційний контакт із студентами, навчити їх працювати в команді, зважати на думки і висловлювання інших. Як показує попередній досвід, використання зазначених методів навчання знімає нервову напругу студентів, змінює форми діяльності, привертає увагу до основних питань уроку.

Список використаних джерел

1. Волкова Н. П. Педагогіка : навч. посіб. / Н. П. Волкова. К. : Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Кузьмінський А. І. Педагогіка : підручник / А. І. Кузьмінський, В. Л. Омеляненко. К. : Знання-Прес, 2008. – 447с.
3. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах : підручник / кол. авт. під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. К. : Ленвіт, 1999. – 320 с.
4. Павлусенко О. В. Сучасні методи викладання англійської мови в технічних вузах / О. В. Павлусенко. К. : Знання, 2001. – 220 с.

Ковальова Тетяна Олександрівна,
кандидат філологічних наук, доцент,
професор кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Як вже давно відомо, для вдосконалення комунікативних навичок курсантів, при навчанні іноземної мови необхідно використовувати інноваційні методики, які зроблять процес навчання цікавішим. Заняття з англійської мови потрібно розробляти таким чином, щоб заохочувати курсантів вивчати мову як прямо, так і опосередковано.

Звісно, не можна зовсім «списувати з рахунків» традиційні методи навчання іноземної мови, проте включення деяких цікавих інноваційних методик дасть можливість курсантам зосередитись на вдосконаленні володіння англійською мовою з більшим бажанням. Вчені стверджують, що успішне опанування іноземною мовою відбувається тоді, коли умови, в яких навчається студент, подібні до тих, в яких опановується рідна мова – тобто, коли акцент робиться на значенні, а не на формі, коли мовний матеріал вводиться відповідно до рівня знань студента, або на трохи вищому рівні, тоді у нього є можливість осмисленого використання іноземної мови у відносно спокійному оточенні [1]. Автор зазначає, що при навчанні іноземної мови, викладач повинен сфокусуватися на покращенні навичок працездатності студента тощо.

Будь-яку іноземну мову можна вивчити тільки через практику, а саме через спілкування цією мовою з іншими. Тому викладачам англійської мови треба розвивати у курсантів впевненість у собі, незалежність, інтерес, та допомогти їм усвідомити, що той багаж знань, який вони вже мають, допоможе їм при вивченні іноземної мови.

В сучасному світі рівень опанування студентом іноземної мови вимірюється його спроможністю спілкуватися цією мовою, а не аналізом того, наскільки якісно він використовує граматичні

конструкції.

Багато навчальних закладів вже давно створили лінгафонні класи для вивчення іноземної мови. Сьогодні на їх зміну приходять мультимедійні лабораторії, які приваблюють тим, що можуть посилити інтерес студентів до вивчення іноземної мови. На відміну від лінгафонних класів, в таких лабораторіях можна не тільки прослуховувати аудіо-матеріали, але й переглядати відео-епізоди, а також різноманітні телевізійні канали. Такі лабораторії зазвичай мають доступ до Інтернету, що дає викладачу безліч можливостей. Можна використовувати нові сучасні ігрові навчальні платформи, які допомагають викладачам створювати тести, ігри або вікторини зі своєї дисципліни. Студенти можуть відповідати на питання тесту в режимі on-line, і, таким чином, викладач миттєво перевірить їх знання та зможе їх оцінити [2].

Ще один варіант – використовувати комп'ютерні ігри на занятті з англійської мови. Як правило, викладачі іноземної мови, які використовували комп'ютерні ігри на своїх заняттях, радять брати ігри-пазли, оскільки вони вимагають від гравців знаходити рішення, використовуючи логіку чи дослідження, що дозволяє робити прогрес у грі. Можна також обирати ігри, засновані на спостереженнях, де потрібно знайти сховані предмети, а також ігри типу «виберись з кімнати» або «квести» (де гравці повинні знайти об'єкти та ключі, що дозволять їм вийти з кімнати). Найголовнішим у використанні комп'ютерних ігор на заняттях з англійської мови є те, що курсанти повинні бути забезпечені таким завданням, яке має мовну практику [3].

Під час занять серйозну увагу треба приділити роз'ясненню курсантам про користь самостійного навчання.

Одним із методів самостійного вивчення мови є використання подкастів. Незаперечна перевага подкастів полягає в тому, що вони надають курсантам чудову можливість слухати актуальні сучасні автентичні тексти різних жанрів на будь-яку цікаву для них тему в різноманітному виконанні (акцент, тембр, ритм, інтонації, швидкість мовлення мовця);

подкасти сприяють підвищенню мотивації до вивчення іноземної мови; можливості вибору цікавого фонетичного матеріалу.

Подкасти можна слухати, для того щоб зрозуміти і дізнатися нову інформацію, записуючи цікаві моменти і вирази як новий лексичний матеріал. Можна знайти подкасти на певні теми, які цікаві конкретній групі слухачів, виходячи з їх хобі і захоплень. Це особливо актуально для навчання іноземної мови курсантів, оскільки запропонований підручниками матеріал має досить обмежений перелік професійних тем, і поданий в них матеріал швидко застаріває. Крім того, слухачі, що мають низький рівень володіння іноземною мовою, завдяки подкастам зможуть його суттєво покращити, прослуховуючи їх у вільний час стільки разів, скільки їм буде необхідно для засвоєння матеріалу, не боячись глузування своїх одногрупників з вищим рівнем володіння мовою [4].

Таким чином, для того щоб результат використання інноваційних методик був успішним, необхідно, щоб викладач іноземної мови був гарно обізнаним з існуючими технологіями та постійно слідкував за новинками, які пропонують розробники, оскільки світ сучасних інформаційних технологій швидко змінюється, так само, як змінюються покоління студентів та курсантів, яких треба заохочувати до вивчення англійської мови.

Список використаних джерел

1. Anil B. Applying Innovative Teaching Methods in a Second Language Classroom. *International Journal of Research in English Education*. 2017. Vol. 2, Issue 2 (6). URL: http://ijreeonline.com/browse.php?a_id=55&sid=1&slc_lang=en&ftxt=0 (Last accessed: 19.02.2020).

2. Ковальова Т. О. Про використання інформаційних технологій при викладанні англійської мови. *Інноваційні технології навчання іноземних мов професійного спрямування: тези доп. наук.-метод. семінару*, 25 лютого 2019 р. К.: Нац. акад. внутр. справ, 2019. С. 22–24.

3. Ковальова Т. О. Про використання комп'ютерних ігор на заняттях з англійської мови. *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка. Психологія.* 2015. Вип. 2(7). С. 62-67.

4. Ковальова Т. О. Про переваги використання інформаційних технологій при викладанні англійської мови. *Інноваційні технології навчання іноземних мов професійного спрямування* тези доп. наук.-метод. семінару (Київ, 23 лютого 2018 р.). Київ, 2018. – С. 26-29.

Kozubenko I.V.,

teacher of the Department of foreign languages National Academy of Internal Affairs

LISTENING IS THE MAIN GOAL OF LEARNING FOREIGN LANGUAGE

The perception of coherent speech is accompanied by a complex of mental activity and occurs in special circumstances, which determined by a number of acoustic factors. Hence the need for exercise, directing attention to the comprehension of the content of perceived speech and to overcome the difficulties associated with perception. These exercises are called speech. The subsystem of speech / communication exercise contributes to the development of abilities to perceive the voice announcements in conditions approaching natural speech dialogue (contact and distance), without support, tips and prior knowledge of the situation and theme. Speech exercises recommended that you listened to the lyrics, with considerable potential in terms of solutions of communicative and cognitive tasks. If their perception of language form must be realized at the level of involuntary perception when it comes to the most perfect, the so-called critical level of understanding.

Speech exercises teach:

to solve problems in understanding by anticipating at the text;
to relate the content with the situation of communication;

audio-texts divide into meaningful parts and identify the main idea in each of them;

identify the most informative part of the message;

to adapt to the individual characteristics of the speaker and to a different rate of presentation (in tempo from below average to above-average rate);

to keep in mind the actual material audio-text (digital data, chronological dates, proper names, place names, etc.).

Speaking foreign language at the level of its speakers may relate specifically to the content and form of the language situation of communication that allows the separation of objective information on the subjective.

Depending on the language skills of the student the audiotext attention can be specifically switched from the content on the linguistic form (with instructions, a special kind of formal support, etc.) and vice versa, although it is known that the early and middle stages of a partial way to manage listening is not always justified. It is known that too rapid a shift from linguistic form to content worsens prognosis, resulting in an approximate understanding based on guessing the facts [1, p. 25].

Eluhina (1996) confirms that the effectiveness of exercises depends on the frequency of individual techniques, which is essential for the initial phase, along with a hearing involving other analyzers, especially visual, sustained attention and the presence of creative, predictive mental activity. As for the visual supports, their use should be considered not only as a control, but also as a means of individualization of learning [1, p. 28].

Speech exercises:

listen to the lyrics, different content, at a normal pace with the support of the clarity and then to the recording without the support of the clarity and answer the questions.

listen to the beginning of the story, you try to guess what happened next.

listen to the story of two you tell me what they have in common and different.

listen to text you pick him title.

listen to text you determine its type (message, description, narrative, discourse).

listen to the dialogue and briefly pass it to the content.

listen to a few snippets of text, plan statements.

These exercises provide an opportunity to test the depth of comprehension of content, ie the degree of penetration into the subtext, in a pragmatic aspect of speech.

Thus, Kolker (2009) writes that in the present methodology of teaching listening comprehension involves learning the speech activity as learning goals, and as a means of mastering other kinds of speech activity. Therefore, to achieve the desired results in teaching listening should be applied and special and non-special speech exercises, as well as, of course, and language (preliminary) [2, p. 91].

The proposed method of teaching listening helps make learning a foreign language more interesting for learners, as well as to consolidate their skills in this type of speech activity.

Speech exercises, monologue speech facilitate the training of auditory memory, which creates more favorable conditions for learning a foreign language.

Listening learning tools should be based on the material as close as possible to the oral speaking, based on the life situation and be predominantly dialog or dialog-character monologue.

References

1. Елухина Н.В. Основные трудности аудирования и путь их преодоления. Иностранные языки в школе . 1987. №1. С. 18–30.

2. Колкер Л.М. Практическая методика обучения иностранного языка. Москва, 2009. 91 с.

3. Сахарова Г.Е., Рогова Г.В. Методика обучения иностранного языка в средней школе. Москва: Просвещение, 1991. 359 с.

4. Фоломкина С.К. Обучение чтению на иностранном языке в неязыковом вузе. Высшая школа. 2005. С.250–253.

Крашевська Світлана Михайлівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Слово "інновація" використовується для опису чогось, що є "новим". Справжня інновація це складне і відносно рідкісне явище. І те, що може бути інноваційним у сільській початковій школі, таким може не бути в університеті.

Нововведення загалом визначають як поліпшення або зміну, щось насправді нове, те, чого раніше не існувало, або щось нове у певному контексті. І все це можна назвати інновацією лише після її успішної реалізації.

Технології стають дедалі важливішим засобом при вивченні іноземних мов. Цифрові платформи допомагають викладачам і студентам урізноманітнювати та покращувати навчальний процес, об'єднуватися з навчальною метою, удосконалювати знання, тощо.

Спілкування між вчителями та студентами розширило свої кордони за допомогою інтернету, змінюючи їх життя.

Курси професійного розвитку доступні в Інтернеті для широкого загалу, як безкоштовні так і платні.

Розвиток мобільних технологій та розповсюдження смартфонів дозволили багатьом отримати доступ до всесвітньої мережі з її безмежними ресурсами та величезній кількості програм, які, буквально, можна використовувати для вивчення іноземної мови улюбий вільний час.

Спілкування через інтернет теж не варто лишати поза увагою. Чи не найважливішим аспектом у вивченні мови є практика. Спілкування з носіями мови стає дедалі простішим за допомогою різноманітних програм. "Жива" мовна практика розширює кругозір та позбавляє страху, якісно збільшує лексичний запас та сприйняття мови "на слух". Використовуючи можливості відеоконференції викладач може "привести" носіїв мови в аудиторії для безпосереднього викладання й культурного обміну.

Можна ще довго говорити про значущість і необхідність інноваційних технологій при вивченні іноземних мов, перелічуючи усі можливі варіанти, але що насправді цінне — це те, що ці технології допомагають не тільки дати і покращити знання, а й сформувати компетентного й кваліфікованого працівника

Список використаних джерел

1. Абдыхалыкова А.М., Абишева К.С. Инновационные технологии в обучении английскому языку // International Scientific Review № 20(30) / International Scientific Review of the Problems and Prospects of Modern Science and Education: XXVIII International Scientific and Practical Conference (Boston, USA - 08 December, 2016). p.

2. Муратходжаева З.Б. Innovative technologies of teaching foreign languages // Молодой ученый. 2018. №5. С. 182–184.

3. Національна доктрина розвитку освіти. Сертифікований за указом Президента України в 2002 році [Е-ресурс] // – Режим доступу до ресурсу:<http://www.president.gov.ua/documents/151.html>

Лопутько Олена Анатоліївна,
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат педагогічних наук

НАВЧАННЯ У СПІВПРАЦІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Необхідність збільшення темпів включення України до світових та європейських процесів на культурному, суспільно-політичному та економічному рівнях призвела до навчання таких фахівців, які професійно володіють англійською мовою. Це зумовило й модифікації у методиці її викладання. Домінування комунікативних методів стало загальним, структурні та функціональні методи відійшли на другий план.

Також, популярності набули методи комп'ютерного навчання. Значного розповсюдження зазнали й методи інтерактивного та змішаного навчання. Вищезазначені тенденції є актуальними й для вивчення англійської мови у вищому навчальному закладі МВС України, оскільки вимоги до працівників передбачають достатній рівень володіння ними іноземною мовою професійного спрямування, а особливості організації навчального процесу на сьогодні продукують значний брак часу на підготовку до аудиторних занять.

З огляду на специфічні умови організації життєдіяльності та особливості організації навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі системи МВС вважаємо доцільним і бажаним впровадження до навчального процесу з вивчення іноземної мови методу «навчання у співпраці» (cooperative learning). Переваги його використання окреслені у самому його визначенні. Так, П. Маброук [3] підкреслює, що термін «навчання у співпраці» відноситься до тих студентів, які працюють в межах однієї команди над певним завданням або проектом за умов необхідності виконання роботи за певними критеріями, включаючи необхідність підзвітності та індивідуальної відповідальності кожного з членів команди за загальний зміст та результат роботи. Таким чином, безсумнівними перевагами використання цього методу є його соціальна спрямованість та структурна позитивна взаємозалежність [2]. Особливо важливою для подальшої роботи правоохоронця є набуття досвіду у використанні сильних сторін учасників роботи над проектом та нівелювання й коригування їх недоліків всередині самої групи. Водночас викладач має бути переконаним, що взаємодія курсантів у групі відбувається відповідно до певних правил та вимог, оскільки розподілити їх на групи ще не значить навчити роботі у команді. Значним чином допомогти може чітке визначення ролей у межах однієї команди. Однією з найвдаліших моделей визначення таких ролей у команді, на думку авторів [1,3,4,5] є:

1. Лідер, або керівник команди – той курсант, який

розуміє поставлене завдання та має достатній авторитет для того, щоб направляти та коригувати роботу кожного з її членів.

2. Куратор, або контролюючий в команді – той курсант, який стежить за тим, щоб учасники групи правильно виконували завдання. Секретар – курсант, роботою якого є нотування усіх ідей, які продукувала та погодила група.

3. Редактор – курсант, який відповідає за коригування граматичних помилок та слідкує за акуратністю виконання завдань.

4. Миротворець – слідкує за психологічним кліматом в групі, коректністю та конструктивністю критики. Його місією є також слідкування за тим, щоб члени групи працювали разом та ладнали між собою.

5. Мотиватор – людина, яка хвалить за досягнення та надихає групу до подальшої конструктивної та наполегливої праці.

Звичайно, обсяг даного виступу не розкриває усього потенціалу організації роботи команди в процесі застосування методу навчання у співпраці під час вивчення іноземної мови в вищому навчальному закладі. Так, ролі членів команди можуть змінюватися залежно від тем та характеру виконання проєктів, їх особистих досягнень та побажань інших членів групи. Міняються теми проєктів та вимоги до їх виконань. Однак переваги використання методу, зокрема особиста взаємодія, позитивна взаємозалежність, індивідуальна та групова відповідальність, розвиток лідерських, комунікативних навичок та ін. роблять організацію групової роботи в процесі навчання у співпраці доцільною та бажаною під час вивчення іноземної мови у вищих навчальних закладах системи МВС.

Список використаних джерел

1. Felder, R. M.; Brent, R. Effective Strategies for Cooperative Learning. Cooperation & Collaboration in College Teaching (2001). URL:

[http://www.ncsu.edu/felderpublic/Papers/CLStrategies\(JCCCT\).pdf](http://www.ncsu.edu/felderpublic/Papers/CLStrategies(JCCCT).pdf)

2. Cooperative learning (2019). URL:

https://en.wikipedia.org/wiki/Cooperative_learning

3 Mabrouk, P.A. Active Learning: Models from the Analytical Sciences, ACS Symposium Series 970, Chapter 4, pp. 34–53. Washington, DC: American Chemical Society, 2007.

4. Springer, L.; Stanne, M. E.; Donovan, S. Effects of small-group learning on undergraduates inscience, mathematics, engineering, and technology: A meta-analysis. National Institute for Science Education. (1997) URL: <http://www.wcer.wisc.edu/nise/CL1/CL/resource/R2.htm>

Марченко Ірина Володимирівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національна академія внутрішніх справ

МЕТОД НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙКЛА УЕСТА

Видатний англійський вчений-педагог Майкл Уест (1886-1973) присвятив все своє життя розробці ефективній методики навчання ІМ. Він вважав, що носії інших мов повинні знати англійську для залучення до світової культури, науки та техніки. В 1926 році вийшла його монографія «Двомовність», в якій він надав обґрунтування свого методу. Проаналізувавши конкретні умови навчання англійської мови в Індії та після проведення експериментальних досліджень, Уест прийшов до думки, що його учні перш за все повинні навчитися читати англійською для отримання будь-якої інформації. Ця думка і стала основою методичної системи навчання читанню (відомою як Reading Method) . М. Уест виділяє процес читання і розуміння тексту як найбільш легкий процес, який не залежить від розвитку інших сторін мовної діяльності. Він прагнув створити таку систему навчання ІМ, в якій головна роль належала б посібникам, які б забезпечували засвоєння лексики і граматики через читання та на основі читання. Для того щоб навчити учнів читати і розуміти іномовний текст, він вважав за необхідне зробити процес читання легким і приємним видом діяльності. М. Уест провів ретельний відбір словника-мінімуму

для читання в кількості 3500 лексичних одиниць (а для продуктивного використання 1200 слів), які він рівномірно розподілив по 10 книгам для читання. Створення таких книг для читання забезпечувало поступове введення нових слів (1 нове слово на 50 слів тексту), повторюваність слів, раціоналізацію процесу навчання читання, а також легкість читання.

Основні вимоги М. Уеста до тексту полягають в наступному:

1) учні повинні з самого початку вивчення мови відчувати задоволення і почуття реальних досягнень в процесі її засвоєння;

2) слова повинні запам'ятовуватися в процесі читання, а не заучуватись;

3) чим менше словник, тим вище повинна бути його вжитковість;

4) тексти за своїм змістом повинні відповідати віку дітей.

Введення нових слів в тексті не повинно бути концентрованим. На думку М. Уеста, вони повинні з'являтися поступово. Після першої своєї появи нові ЛО повинні зустрічатися не менше 3 разів в абзаці і, можливо, частіше протягом решти тексту одного заняття. На основі зазначених вище принципів М. Уест створив систему навчальних посібників «Новий метод навчання читання». Ця система складається з 10 основних підручників, або книг для читання, в які включено 3458 нових ЛО. Тексти всіх книг для читання поділені на абзаци, в кожному з яких вводяться 2-3 нових слова. Слова виділені жирним шрифтом в тексті і надані також перед абзацом разом з картинками, що ілюструють їх значення. Розуміння нових слів і тексту в цілому контролюється попередніми запитаннями, які прискорюють темп читання про себе в 1,5-2 рази. Крім книг для читання є також книги-зошити, в яких надруковані англійські слова до кожного тексту і залишено місце для запису значення слова на рідній мові. Тут також подані і запитання до кожного тексту. Крім того, є також

збірники вправ і збірники текстів для додаткового читання, які побудовані на знайомій лексиці; вони являють собою адаптовані уривки з цікавих за сюжетом казок чи оповідань, які відповідають інтересам і віку учнів.

Як і всі інші методи навчання ІМ, метод М. Уеста має свої «плюси» та «мінуси». До переваг можна віднести те, що він розробив особливу методику навчання читання, розглядаючи його не тільки як мету, а й як засіб навчання. Визнаючи, що навчання іноземної мови є тотожнім оволодінню рідною, він вважав, що читання створює можливості для збільшення мовної практики і в якійсь мірі заповнить її недолік при навчанні ІМ. Крім того, читання створює можливості для встановлення прямих зв'язків між поняттям і словом іноземної мови. Тому, на його думку, незалежно від мети навчання, починати навчання треба з читання. Вперше в методиці М.Уест визнав можливість адаптації текстів шляхом скорочення або спрощення мови оригіналу. Уест розробив завершену систему навчання читанню англійською мовою, відібрав лексичний мінімум для читання та вивчення, запропонував дозування нових лексичних одиниць і їх розподіл у тексті, а також обґрунтував необхідність ретельного відбору матеріалу для навчання читання.

Відмінних успіхів під час навчання англійської мови як іноземної в важких умовах М.Уест домогся не тільки завдяки використанню певних прийомів навчання. Вирішальну роль зіграло його вміння вибудовувати уроки за допомогою "циклів роботи", які він розробив для навчання кожному виду мовної діяльності. Цикл роботи - це будь-який алгоритм виконання того чи іншого завдання. Вчитель повинен чітко дотримуватися один раз обраної ним моделі побудови уроку, не змінювати її, щоб клас знав, що його чекає. Одним з головних переваг незмінної моделі побудови "циклу роботи" є те, що учні знають його мету і що буде далі, і тому навчальний процес протікає при мінімумі вказівок з боку вчителя.

Але, не слід забувати, що вся ця система навчання читанню спеціально пристосована М. Уестом до специфічних

умов роботи в індуській школі з великою кількістю учнів в класі, коротким терміном навчання англійської мови та слабо підготовленими вчителями. Також, на мою думку, М. Уест помилково ототожнював процеси оволодіння рідною та іноземною мовами.

Список використаних джерел

1. [http:// www.english-by-phone](http://www.english-by-phone) (дата звернення: 17.02.2020).

2. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах у структурно-логічних схемах і таблицях: Підручник під ред. Ніколаєвої С.Ю. –К.: Ленвіт, 2004. –С.204.

Mohylevska Vira,

lecturer of the Departament of Foreign Languages of the National Academy of Internal Affairs

LEXICAL CHUNKS AND SPEAKING FLUENCY OF EFL UKRAINIAN LEARNERS

Although vocabulary has conventionally been conceptualized as individual words, it has now become clear that much of lexis consists of sequences of words which operate as single units. Traditional approaches have long dealt with multi-word units, wherein a single meaning is attached to more than one word, for example, phrasal verbs (*'give up'*), compounds (*'freeze-dry'*), and idioms (*'burn the midnight oil'*). But corpus-based research has shown that *collocation* (the tendency for words to occur together in discourse) extends far beyond the level of such multi-word units. In fact, it appears quite common for longer sequences of words to pattern together. Some of these recur frequently enough to be treated as units in their own right, e.g. to make a long story short. Numerous terms have been coined to refer to this type of sequence, but the most commonly used are *lexical chunks* and *lexical phrases*. One reason these *lexical chunks* are so common is that they are typically related

to functional language use. *Lexical chunks* are the most efficient and most familiar linguistic means to carry out language functions and the key to teaching lexical chunks is to treat them in the same way as individual words. So, for example, instead of having flashcards with a single word on them have flashcards with the lexical chunk in its entirety. Like single words, of course, they should also be taught in context. Rather than overthinking them and breaking them down into individual words, we should teach them as a whole and have the class practice and use them.

The most important learning strategy we can give students is just to train them to notice *lexical chunks* during their exposure to language. First we have to raise their awareness of the fact that language consists of lexical structures, then we need to define the main types of lexical structures (*collocations*, *fixed* and *semi-fixed expressions*) and finally we need to develop some activities that help them notice the *lexical chunks* in spoken and written texts.

There is a good psycholinguistic basis for believing that the mind stores and processes these *chunks* as individual wholes. Then, when the time comes, they can repeat them almost verbatim without thinking which is what native speakers do. This means there is less demand on cognitive capacity, because the *lexical chunks* are 'ready to go', and require little or no additional processing.

Some *lexical chunks* have 'slots' which can take different words according to the situation, providing a scaffold for quick, but flexible, language use. For example, ' (person) *thinks nothing of* *ing* (verb)' can provide the platform for many different realizations, such as *He thinks nothing of running 10 kilometers*, or *He thinks nothing of studying six hours a day*. The ability to use preformed *lexical chunks* allows greater fluency in speech production. The use of *lexical chunks* can aid the listener as well. Because *lexical chunks* can be recognized as individual wholes, this spares the listener some of the processing effort required to interpret an utterance word-by-word. It has been argued that *lexical chunks* also play apart in vocabulary and grammar acquisition. Once a chunk is known, it can be analyzed and segmented into its constituent

words. This can occur when some variability is noticed in a *lexical chunk*. For example, after having heard the phrase *How are you today?* several times, it may be acquired as a chunk with the meaning of 'a greeting'. However, the learner may later notice the phrases *How are you this evening?* or *How are you this fine morning?*. At that point, the learner may realize that the underlying structure is actually *How are you ____?*, where the *slot* can be filled with a time reference. The learner is then aware that what fits in the *slot* is a separate unit from the rest of the phrase, which opens the door to learning that lexical unit.

Learning chunks is no more difficult than memorizing single words. In their paper, *Language is a Complex Adaptive System*, The Five Graces Group explains that “corpus analyses in fact verify that communication largely consists of prefabricated sequences” [p.6]. Prefabricated sequences are lexical chunks that can often cause problems for our students. Combining lexical chunks (the raw material), pictures (content), and context (a situation), helps students learn language more effectively. For example, Slot-filler Relay Race is a great way to get the students to come up with slot-fillers for semi-fixed expressions. Once they have picked out some expressions from a text, we should elicit the expressions from them and make note of them either by underlining them in the text or listing them on a sheet of paper or on the side of the board. Then it is better to get them into two teams and have each team line up in front of the board. To make sure the lines stay far enough back from the board, point out a “line” on the floor which they must line up behind (at least a metre back from the board). Explain that one team should start by choosing an expression from the list and they will be given a minute or two to come up with slot-fillers for it. It needs to be done as a relay race where the first member of the team takes a marker, races up to the board, fills in a slot-filler, hands the marker to the next student to add another slot-filler and goes to the back of the line. When time is up, eliminate incorrect slot-fillers and award a point for each correct one. Then the other team takes their turn.

Slot-filler Search is similar to the previous activity in that

students have to provide slot-fillers for semi-fixed expressions taken from texts. However, this activity gives them expressions that are variations of those in the text and they have to search the text to find the original expression. This task gives them practice with reading skills as they will need to skim and/or scan the text to find the original expression. In addition, the activity demonstrates how semi-fixed expressions can be varied and, since the variations can be provided by the teacher, it's ideal for lower level students who may not be entirely sure how to recognize and manipulate semi-fixed expressions. To set the activity up, use a text that students have been working with, a reading or listening tapescript, and pull out a few important semi-fixed expressions, e.g., 5 –10.. Then write variations of them by changing the slot-fillers. Before starting the activity, write the semi-fixed expressions on the board. To make it easier for students to do, write them in the same order they appear in the text. To make it more challenging, mix them up. Then divide the students into two to five pairs or groups. Give each group a different coloured board marker. Tell students to look back through the text and find the original expressions. When they do, one person from each pair/group comes to the board and writes one of the original slot-filler above the changed one in one of the expressions. Then that student returns to their team and gives the marker to another member, who can come up and change another slot-filler. For semi-fixed expressions with more than one slot-filler, you can allow them to change both at once but it makes it more challenging, more collaborative and more active if they can only change one as their teammate can then get the marker from them and change the other one. When all the expressions have been changed, count up how many contributions have been made in each colour to determine the winning team. After students have found the original slot-fillers, spend some time talking about the construction of each semi-fixed expressions and, if you'd like, get students to write some other variations of them, either in class or for homework.

Eventually, the entire *lexical chunk* may be analyzed into separate words, although it may continue to be stored as a whole

because of its utility. Because this segmentation also involves syntax, it has been suggested that it can also lead to grammatical acquisition as well.

References

1. Implementing the Lexical Approach Michael Lewis LTP 1997 (now Thomson/ Heinle);
2. Language Is a Complex Adaptive System: Position Paper The “Five Graces Group”, Clay Beckner, Richard Blythe, Joan Bybee, Morten H. Christiansen, William Croft, Nick C. Ellis, John Holland, Jinyun Ke, Diane Larsen-Freeman, Tom Schoenemann. First published: 24 November 2009;
3. Natural Grammar Scott Thornbury OUP 2004;
4. Teaching Collocation Michael Lewis ed. LTP 2001.

Pivkach Ihor,

lecturer of the Department of Foreign Languages of the National Academy of Internal Affairs

THE GENERAL PROVISIONS OF THE INNOVATIONS IN THE CONTENT AND TECHNOLOGY OF EDUCATION

Innovations in the content and teaching technology continue to be classified as little-studied didactic phenomena. And sometimes here practice is even ahead of theory. The analysis of some aspects of the innovative approach in the educational process of universities allows us to formulate a number of generalizations. 1. Innovative training technologies in the most cases are means of modeling the professional activities of a modern specialist. 2. The more and more qualitatively innovative content and technologies are introduced into the educational process, the more fully and adequately can the professional activities of future specialists be modeled. 3. An innovative approach to building training allows you to more efficiently solve complex educational problems. Innovative teaching technologies should be considered as a means by which the directions of modernization of education can be

implemented. The most developed are now learning technologies based on personal and activity approaches [1, p. 42-45]. Thus, having mastered the ability to make innovative changes to his pedagogical activity, being aware of its most vulnerable sides and possessing knowledge of appropriate working methods, the teacher is increasingly improving professionally, improves the quality of interaction with cadets in educational and interpersonal relationships. And this, in turn, ensures the innovative development of the educational institution as a whole, the system of higher professional education. Innovation as a multidimensional phenomenon in the field of education has its main focus - the qualitative updating of pedagogical activity. The introduction of innovations in the educational process is objectively manifested in the corresponding functions of innovative technologies: - modeling of professional activity as a pedagogical training system; - the development of professional abilities of students in an interactive form; - improving the quality of the educational process. It should be noted that the pedagogical innovation is based on the innovation process, in which the pedagogical innovative activity is of a design character and is aimed at creating a new type of pedagogical practice developing on the basis of scientifically based pedagogical ideas and technologies. As a result, a need arises for a pedagogue-innovator. Consequently, the development of the methodological culture of the teaching staff in the field of pedagogical innovation is becoming a necessary component of improving their qualifications, including through self-education. Thus, the process of introducing new educational standards into educational institutions should be considered as a holistic process that is innovative in nature and built on the basis of a system-activity approach, reproduced at a higher level during the updating of standards. As a result of this, the main goal is achieved - improving the quality of higher professional education and the level of training of cadets.

References

1. Twiss B. Management of scientific and technological innovations. - M.: Publishing house Economics, 2006.

Pivkach Iryna,
lecturer of the Department of Foreign
Languages of the National Academy of
Internal Affairs

AN INNOVATIVE DIRECTION IN THE TRAINING THE CADETS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS OF THE MINISTRY OF INTERNAL

The traditional technology of training at a military university (from knowledge to skills), based on the logic of science, should be supplemented by new technologies based on the laws of cognitive activity. The main figure in the educational process is the cadet himself, who acts not as an object, but as a subject of training. The transition of the school from authoritarian (traditional) pedagogy to adaptive involves several stages: - the introduction of personality-oriented teaching technologies that ensure the educational needs of each student in accordance with his individual characteristics; - translation of training on a subjective basis with a focus on personal self-development. The introduction of new pedagogical technologies in the educational process requires not only the adaptation of the cadet, his psychological readiness for new teaching methods, but also a change in the teacher's attitude to the learning process, a change in behavior so that there is a situation in which the cadet learns himself and the teacher manages learning. The task of a modern military school and teachers is aimed at the development and implementation of pedagogical technologies that allow achieving guaranteed pedagogical results. Dynamically changing requirements for modern specialists determine the need to rethink theoretical approaches and practical solutions related to the training of cadets. In connection with this expansion, the deepening of innovative activity in institutions of higher professional education and the development of mechanisms for introducing innovations into the practice of the work of teachers of departments of military universities are of great importance. The socially significant role of innovation and the exchange of modern experience in the vocational education system of the military school and in the entire educational system is growing

more and more. Innovative activity in the educational system has its own specific features, both in scientific theory and in teaching practice. It should be noted that not all teachers pay sufficient attention to this moment [1, p. 49-54]. An innovative approach to business contributes to the disclosure of the creative potential of university teachers, ensures the effective operation of institutions of higher professional education, both in the functioning mode and in the development mode. And this, in turn, creates the conditions for the priority development of the system as a whole. Innovations cover the content of education, training and education technologies, organizational forms, management methods. Studying the positive experience of innovative activity in universities of the Ministry of Internal Affairs of the Ukraine allows us to identify five basic organizational and pedagogical conditions for its implementation: 1. Innovative activity is carried out on the basis of a specially developed innovative program of the educational institution; 2. The introduction of innovations does not infringe on the rights of participants in the educational process, does not affect their health and development; 3. Innovations are in demand by the teaching staff; 4. Relations between teachers and students are based on the principle of cooperation; 5. The participation of teachers in innovation is due to positive motivation, willingness to positive changes in the educational process. An important role in the successful implementation of innovation belongs to the head of the educational institution, who, first of all, determines whether the pedagogical and material and technical capabilities of the university are consistent with the goals and objectives of innovation. The main document is a plan to improve the educational material base of an educational institution. The development of such a plan involves a number of successive steps. At the first stage, search, processing and analysis of scientific, pedagogical and methodological information, generalization of own experience, determination of the pedagogical potential of an educational institution, creation of the necessary conditions (innovative programs, methodological recommendations), determination of the composition of participants in innovative

activities and their functions are carried out. At the second stage, the content of innovation activity and its priority areas are determined, criteria for determining the effectiveness of the results are developed; diagnostic methods, analysis, correction, material support is determined and cost estimates are made. At the third stage, a system for managing innovative activities is thought out. Ideally, one should strive to ensure that the product of innovation is not a partial, but a systemic update of the educational activities of an educational institution. Most of the ongoing innovations is local in nature and often refers to the study of individual academic disciplines, the use of specific methods and tools. The main obstacle to the introduction of educational innovations in the university practice, according to our observations, is the quality of the teaching staff, the level of its competence. For example, new learning technologies require a university teacher (in addition to professional competence in their subject area) pedagogical skills.

References

1. Burkova N.G., Dodonova L.A., Pimchev S.P. Education for changing the quality of life // Specialist. 2003. No. 2.

2. Moiseeva N.K., Aniskin Yu.P. Modern enterprise: competitiveness, marketing, updating, t. 1 and 2. - M., 2004.

Рибитва Ольга Олександрівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Завдяки розвитку новітніх технологій, стало можливим використання безлічі інноваційних технологій та інтерактивних методів при вивченні іноземної мови. Одним з таких методів є використання кейс-методики. Вона вважається однією з найефективніших тому що, дозволяє покращити знання,

активізувати пізнавальний інтерес, а головне – сприяє розвитку комунікативних навичок у студентів.

Метод кейс–навчання - це метод активного аналізу поставленої проблеми, який заснований на вирішенні конкретної ситуації, факти якої взяті з реального життя [2]. Тому живе спілкування виходить на перший план.

Метод стимулює інтерес до теми, сприяє розвитку критичного мислення. Головне, що студенти самі знаходять рішення поставленої задачі, а викладач лише спостерігає та управляє дискусією і роботою студентів. І лише після спільного обговорення викладач повертається до традиційної ролі і підводить підсумки заняття. Тобто, викладач виступає в ролі помічника або організатора.

Методика використання кейс - методу дозволяє створити умови для розвитку самостійності, творчої активності та мотивації студентів до вивчення іноземної мови [2]. Адже в результаті роботи з кейсами вони активізують специфічну професійну термінологію та набувають навичок усестороннього аналізу зі сфери професійної діяльності.

Отже, кейс - це проблемна ситуація яка може бути представлена в будь-якому вигляді: текст, відеоролик, аудіоматеріал, презентація. Кейс так само повинен включати в себе формулювання завдання, опис формату представлення результату (есе, презентація, дискусія, дебати) і критерії оцінювання роботи [1].

Використовуючи кейси на заняттях з іноземної мови, можна виділити наступні переваги:

Розвиток критичного мислення у студентів;

Розвиток навичок вирішення поставлених проблем;

Вдосконалення організаторських здібностей студентів;

Покращення усного та письмового спілкування студентів;

Ефективне використання професійної лексики;

Відпрацювання навичок роботи в команді, кожний учасник робить внесок у вирішення загальної проблеми;

Залучення до активного обговорення «слабших» студентів;

Навик швидко та ефективно діяти в стресових ситуаціях, вміння швидко та адекватно реагувати на отриману інформацію;

Відпрацювання навичок презентувати результати своєї роботи.

Існує чітка структура кейсу: ситуація (випадок, проблема); контекст ситуації; коментарі до ситуації; запитання та завдання для роботи з кейсом [3, С.58].

Вирішення кейсу відбувається в декілька етапів: знайомство з ситуацією, визначення основних проблем, побудова ситуації, вироблення основних концепцій, створення опису, збір додаткової інформації, підготовка остаточного тексту та презентація кейса, організація обговорення [3, с.59].

Робота з кейсами має на меті розбір та рішення конкретної ситуації по певному сценарію, студентам необхідно розібратися в суті проблеми, надати декілька можливих рішень та обрати найкраще з них. Таким чином, метод кейсів пропонує : самостійну роботу студентів; обговорення в малій групі; публічний виступ з презентацією рішення даної проблеми.

На противагу традиційним методам навчання, де викладач дає та потім перевіряє певні знання, при використанні інтерактивних форм навчання, студент сам відкриває шлях до вирішення проблеми.

Надзвичайно важливо, щоб приклади були добре підготовлені заздалегідь, щоб кожен студент знав, яка його роль. Недостатньо лише дати студентам тематичне дослідження і сподіватися, що вони зрозуміють, як ним користуватися.

Для ефективного використання кейс-методу необхідно створювати спеціальні умови:

- забезпечення достатньо високої складності пізнавальних проблем, які потрібно вирішувати студентам;

- створення викладачем логічного ряду запитань щодо пізнавальної проблеми, які спонукають студентську молодь до пошуку істини;

- створення в аудиторії атмосфери психологічного комфорту, яка має сприяти вільному висловлюванню студентами думки;

- відведення спеціального часу на осмислення способів вирішення проблеми [4].

Проблема, дана в кейсі, визначається самими студентами. При розробці алгоритму необхідних дій студенти використовують на практиці знання як профільних предметів, так і володіння англійською мовою в результаті чого застосовують нову лексику, знання граматики, читання, говоріння, письма, аудіювання, навчаються логічно вибудовувати та обґрунтовувати свою точку зору іноземною мовою. Покращують свої комунікативні навички, не боячись про цьому робити помилки.

Таким чином, роботу з кейсом можна назвати творчим процесом, в ході якого студенти отримують нові знання та покращують свої комунікативні навички. Це ефективний спосіб реалізації професійної підготовки за допомогою вивчення іноземної мови. Адже на заняттях з англійської мови однією з головних умов є використання ситуативних вправ, саме з їхньою практичною спрямованістю для подальшого використання у житті.

Список використаних джерел

1. Горбатова Т. Н., Рыбушкина С. В. Использование метода кейсов при обучении иностранному языку в рамках профессиональной языковой подготовки в неязыковом вузе // Молодой ученый. – 2015. – № 7. – С. 741

2. Куимова М. В. The use of case study method in teaching English as a foreign language in technical university // Молодой ученый. – 2010. – № 1-2. Т. 2. – С. 82–86. URL <https://moluch.ru/archive/13/1176/> (дата обращения: 22.02.2020).

3. Омарова П.А., Омарова Д.А. Использование Кейс-метода в коммуникативно-ориентированном обучении иностранному языку // Психолого-педагогические науки. – 2015. – №2. – С. 57–60. URL

<https://cyberleninka.ru/article/n/ispolzovanie-keys-metoda-v-kommunikativno-orientirovannom-obuchenii-inostrannomu-yazyku/viewer>

4. Ягоднікова В.П. Кейс-метод (Case study) як форма інтерактивного навчання майбутніх фахівців // В.П.Ягоднікова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2008/Pedagogica/25496.doc.htm

Романов Ігор Ігорович,

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

ЗМІСТ ТА СУТНІСТЬ ІНТЕРАКТИВНОГО МЕТОДУ «РОЛЬОВА ГРА» НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Стрімкий розвиток суспільства та глобалізаційні процеси висувають нові вимоги як і до викладачів, так і до майбутніх фахівців. Першочерговим завданням ЗВО є підготовка професійного та конкурентоспроможного спеціаліста відповідно до його / її майбутнього фаху. Іншомовна підготовка майбутніх фахівців є невід’ємною частиною навчального процесу, оскільки в сучасних умовах все більшої інтеграції нашої держави у європейський простір знання хоча би однієї іноземної мови стає скоріше крайньою потребою, аніж вимогою.

Слід зауважити, що інтерактивні методи навчання викликають неабиякий інтерес як і студентів / курсантів, так і у самих викладачів. Існує достатня кількість інтерактивних методів навчання, але ми хочемо звернути увагу на метод «рольової гри» на заняттях з іноземної мови. В контексті нашого дослідження та, враховуючи специфіку нашого ЗВО, мова піде про майбутніх правознавців, зокрема майбутніх правоохоронців.

Рольова гра – один із найбільш ефективних методичних прийомів, що відноситься до групи активних способів навчання практичному володінню іноземною мовою. Рольова гра є умовним відтворенням її учасниками реальної практичної

діяльності людей, тобто створює умови реального спілкування [2].

Застосування даного інтерактивного методу на заняттях з іноземної мови дозволяє курсантам / студентам:

- набути певного досвіду чи вдосконалити свої навички у певному питанні в ігровій формі;
- відпрацювати певні види поведінки в безпечному середовищі, перед тим як застосовувати їх в реальному житті на роботі;
- набути впевненості та відточити свої дії / алгоритм поведінки в процесі практичних занять;
- краще закріпити навчальний матеріал, зокрема лексичні одиниці [3].

Враховуючи майбутній фах суб'єктів навчання є зрозумілим той факт, що комунікація буде одним із головних процесів діяльності. Тому застосування методу «рольова гра» на заняттях з іноземної мови, на нашу думку, є дуже дієвим. Моделювання комунікативних ситуацій буде відбуватись на рівні «людина» - «людина», наприклад працівник поліції та іноземний турист, чи іноземний громадянин та адвокат / прокурор, тощо. Серед різновиду потенційних фахових тем для рольової гри слід виокремити: «Asking the way», «Police powers: Stop and check» (як і поверхневий огляд, так і транспортного засобу), «Description of a person», «Crime scene search», «Traffic accident», тощо.

Отже, використання інтерактивних методів, зокрема методу «рольова гра» на заняттях з іноземної мови не тільки дає прекрасну можливість поєднати навчання із практичною діяльністю, але й підвищує інтерес курсантів / студентів до самого предмету.

Список використаних джерел

1. Огляд інтерактивних методів. URL:
<http://multycourse.com.ua/ua/page/19/69>

2. Рольова гра як найбільш ефективний та цікавий інтерактивний метод на заняттях з іноземної мови у ВНЗ. URL: <http://www.dut.edu.ua/ua/news/1/category/525/view/6565>

3. Інтерактивні методи викладання. URL: <http://nsj.gov.ua/files/1514283742Interactivne%20vykladannia.pdf>

Myroslava Skrynyk,

senior lecturer of the Department of Foreign Languages of the National Academy of Internal Affairs

Lina Skrynyk,

senior lecturer of the Department of Foreign Languages of the National Academy of Internal Affairs

USING PICTURES AS SPEAKING ACTIVITIES FOR FUTURE POLICEMEN

The impact of new technologies in educational contexts has been mostly positive as new technologies have given educators the opportunity to enhance their knowledge, skills, and therefore enhance the standard of education. However, education systems still face many challenges: one of these challenges is how to enhance student engagement to provide better educational outcomes. It has become increasingly important to use innovative pedagogical models to engage learners [1].

Speaking is an important skill in language learning, but is not an easy skill to learn or teach. One of the most effective ways to communicate between people is speaking spontaneously, so these activities don't incorporate 'thinking time' during which learners can prepare for speaking by planning what they are going to say, and asking the teacher or using a dictionary to look up missing vocabulary.

Speaking is the skill where activating the individual learner's prior knowledge of the information being learned may be a little difficult for certain aspects. Grammar classes may be difficult to

activate the educator who can create activities to test the students understanding of the grammar concept which may be related back to personal experience. It can be tricky depending on the complexity of grammar. The past tense may be easy, but modals might be a little more difficult.

Look at the examples of speaking activities: bring in a picture of yourself as a young child and describe the picture to the class.

Now, tell the students about this time in your life starting with i.e, I remember when I was four years old...’ This is a great task to practise structures such as ‘I would...’ and ‘used to’ to talk about past habits. [2]

Many learners think that learning a language is hard or boring. Bringing pictures into the classroom somehow changes everything.

So, do the next task for groups of three students: take a picture that has enough detail for students to describe, draw and write about. Assign your strongest student in each group the role of ‘Describer’ – This student is the only one who will see the picture; the other students, the ‘Artist’ will draw what student A describes and the ‘Scribe’ will write the description. When finished, the three students compare their picture, drawing and written description and together discuss the similarities and differences. Drawings and pictures could be posted on the classroom walls afterwards for other groups to decide which representation is the best and why. [3]

As one of the strong task for describing and motivated for speaking between future policemen use photos of different types of crimes. Give one to each of your students and ask them to write a description of what they see. Stick the photos vertically on one side of the board/wall and the descriptions on the other side. Students take turns matching the right description to each photo.

During this method students will be given the opportunity to have daily language practice in the safe and relaxed environment of their classroom. This daily language practice will allow the students to interact on a personal level with both the teacher and fellow classmates.

The students are able to gain language knowledge from their participation both as speakers and listeners. These personal interactions are meaningful because the students are able to interact with one another, carry on conversations, and hear significant rules being modeled involving sentence structure. These tasks will help to develop the students' oral language, which is necessary to become successful academic learners in the classroom. This will further prepare the students to effectively take on the next grade.

References

1. Story Telling The Language Teacher's Oldest Technique [Електронний ресурс] // Mario Rinvolucri – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/story-telling-language-teachers-oldest-technique>
2. 10 ways to use photos [Електронний ресурс] // Claudia Pesce – 2018. Режим доступу до ресурсу: <https://busyteacher.org/6567-10-creative-esl-photo-activities.html>
3. Motivating speaking activities for lower levels [Електронний ресурс] // Anna Blackmore – 2018. Режим доступу до ресурсу: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/motivating-speaking-activities-lower-levels>.

Харчук Наталія Ростиславівна,
старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ЯКІСНА МОВНА ПІДГОТОВКА В ФРН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Вища освіта Німеччини характеризується поєднанням академічного та практичного навчання, новітніми технологіями викладання, використанням інноваційної методики навчання. Саме сучасна інноваційна методика навчання, на думку німецьких вчених, є одним із чинників розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців.

Так, у роботі німецького науковця Фаді Мозена (Fadi Mohsen) знаходимо характеристики, притаманні інноваційним методам навчання, а саме:

- гнучкість;
- адаптивність;
- інтерактивність;
- індивідуальність;
- мультимедійність [5, 31].

У викладанні іноземних мов ключовими дидактичними принципами, рекомендованими Гете Інститутом є:

- орієнтованість на дію (нім. Handlungsorientierung);
- орієнтованість на розвиток іншомовної компетентності (нім. Kompetenzorientierung);
- орієнтованість на студентів (нім. Lernerorientierung);
- активізація навчальної діяльності студентів (нім. Lerneraktivierung);
- інтерактивність (нім. Interaktionsorientierung);
- сприяння автономному навчанню (нім. Förderung von autonomen Lernen);
- інтеркультурологічна орієнтованість (нім. Interkulturelle Orientierung);
- орієнтованість на мультилінгвальність (нім. Mehrsprachigkeitsorientierung);
- орієнтованість на виконання завдань (нім. Aufgabenorientierung) [3, 26].

На думку німецького науковця Петера Йегера (Peter Jäger), найбільш ефективними методами навчання є групова робота, дискусія, рольова або ділова гра. Найбільш невдалими методами науковець вважає доповідь студента або викладача та фронтальне опитування [4, 249]. Також науковець зазначає, що у вищій освіті Німеччини широко використовується метод проєктів, який передбачає самостійну роботу студентів над обраною темою-проблемою та містить відбір, розподілення, систематизацію матеріалу. Не можна не погодитись із Ф. Штоллером (F. Stoller), який зазначає, що проєктна робота у

різних її формах має певні спільні характерні риси, оскільки вона:

- зосереджена на вивченні змісту проблеми. Центром уваги проєктів є життєві питання і теми, що викликають професійний інтерес у студентів;

- зорієнтована передусім на студента, хоча й викладач відіграє важливу роль, пропонуючи свою підтримку та рекомендації протягом усього процесу;

- побудована на співпраці, а не на конкуренції. Студенти можуть працювати самостійно, парами, у невеличких групах або ж усією групою, щоб завершити проєкт, обмінюючись ресурсними матеріалами, ідеями та досвідом упродовж виконання проєкту;

- сприяє отриманню вмінь і навичок обробки інформації з різних джерел, віддзеркалюючи життєві практичні завдання, з якими студенти зіткнуться у майбутньому професійному середовищі;

- має кінцевий продукт (наприклад, усна, стендова презентація, дисплей матеріалів, доповідь або вистава), яким можна поділитися з іншими, що надає проєкту реального значення;

- мотивує, стимулює, уповноважує та захоплює. Проєктна робота, як правило, зміцнює впевненість студентів, самоповагу та самостійність, а також сприяє удосконаленню мовленнєвих умінь студентів, поглибленню знань з предмета і розвитку пізнавальних здібностей [6, 14].

У навчальному процесі ВНЗ Німеччини також широко використовуються тренінги, орієнтовані на розвиток конкретного вміння або навички, необхідні для більш професійного виконання поставленого завдання. Під час проведення тренінгу використовуються новітні методики та сучасні технічні засоби. З метою вдосконалення іншомовних комунікативних навичок майбутніх фахівців під час навчання також широко використовуються комунікативні тренінги. Так, у Європейському університеті під час підготовки фахівців

спеціальності «Європейські науки» кожного семестру проводяться комунікативні тренінги. Тренерами є досвідчені консультанти з питань спілкування та ораторського мистецтва. З метою стимулювання творчої активності студентів, розвитку навичок генерування ідей у вищій освіті Німеччини досить поширений метод «мозкового штурму» (англ. brainstorming), під час якого члени групи висловлюють спонтанні ідеї стосовно заданої теми, після чого всі ідеї обговорюються, відхиляються або розвиваються далі [2, 65].

Надзвичайно поширеним у навчальному процесі вищої освіти країни є використання методу ділової гри. Як зазначає німецький дослідник Ульріх Бльотц (Ulrich Blötz), «дидактичним позитивом цього методу є те, що учасники гри стають частиною навчального процесу, маючи належне мотиваційне забезпечення та демонструючи зацікавленість грою» [1, 13]. Більш детально вплив методу ділової гри на розвиток професійної компетентності фахівців був досліджений Фаді Мозенем, який у дисертаційному дослідженні, присвяченому цьому питанню, визначає головні здібності та навички, що отримують студенти під час участі у діловій грі:

- ідентифікувати, аналізувати проблеми та пропонувати їх теоретичне вирішення;
- опрацьовувати різні стратегії вирішення проблем та обирати найбільш придатну стратегію;
- приймати остаточне рішення, конкретизувати його та симулювати процес;
- конструктивно та ефективно спілкуватися у групі;
- відповідати за власні вчинки та рішення [5, 101].

Ще одним широко уживаним методом у викладанні іноземних мов є рольова гра (нім. Rollenspiel). Під час проведення цього інтерактивного методу навчання моделюються соціальні та професійні проблемні ситуації. Учасники гри, отримавши певні ролі, мають знайти й використати методи для вирішення тієї чи іншої проблеми. За процесом прийняття рішення спостерігають інші учасники і

викладач/тренер. Іншим популярним методом, який широко використовується викладачами іноземних мов країни, є кейс-метод (метод аналізу конкретних ситуацій). Цей метод передбачає аналіз і групове обговорення іноземною мовою гіпотетичних або реальних ситуацій, що можуть бути представлені у вигляді опису, відеофільму тощо. Під час обговорення студенти виконують активну роль, а викладач (інструктор) спрямовує та контролює їх роботу.

Ще одним поширеним методом є метод моделювання ситуацій (англ. simulation), під час використання якого студенти моделюють конкретну ситуацію іноземною мовою, визначаючи її наслідки.

Отже, проаналізувавши інноваційні методи навчання, які використовуються на заняттях іноземних мов у вищій освіті Німеччини, можна відзначити притаманний їм позитивний вплив на здібність майбутніх фахівців генерувати, структурувати та класифікувати ідеї, збирати та аналізувати інформацію, готувати альтернативні рішення, ефективно взаємодіяти із партнерами, вирішувати проблеми засобом іноземних мов.

На мою думку, ознайомлення із досвідом використання німецькими педагогами інноваційних методів навчання є дуже корисним щодо доцільності активного застосування їх у підготовці вітчизняних фахівців.

Список використаних джерел

1. Blötz U. Grundzüge einer Planspiele – Didaktik. Planspiele in der beruflichen Bildung. Abriss zur Auswahl. Konzeptionierung und Anwendung von Planspielen. – Bielefeld. – 2001. – 68 S.
2. Die Soft Skills//Staufenbiel.de/ Wirtschaftswissenschaftler. – Sommersemester 2009. – Band 1, 30. Auflage. – S. 59–69.
3. Ende K., Grotjan R., Kleppin K., Mohr I. Curriculare Vorgaben und Unterrichtsplanung/ K. Ende, R. Grotjan, K. Kleppin, I. Mohr. – KlettLangenscheidt: München. 2013. – 152 S.
4. Jäger P. Der Erwerb von Kompetenzen als Konkretisierung der Schlüsselqualifikationen – eine Herausforderung an Schule und

Unterricht: Dissertation / P. Jäger. – Passau: Lehrstuhl für Schulpädagogik, 2002. – 280 S.

5. Stoller F. L. Project work. A means to promote Language content. Forum / F. L. Stoller. – 1997. – 35/4.

Хоменко Олена Юрїївна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Вивчення іноземної мови студентами ще не так давно сприймалося як підвищення рівня їхньої ерудованості. Проте в наш час важко уявити амбіційного випускника вишу без знання іноземної мови. Так, студенти вмотивовані можливістю навчатися або пройти стажування за кордоном, що лише збільшить їхні шанси отримати цікаву і престижну роботу у своїй сфері. Сьогоднішній студент вміє отримувати знання не лише у стінах університету, а й самостійно шукати інформацію із конференцій, майстер-класів, тренінгів тощо. Знання іноземної мови стає в пригоді, адже відкриває студентові потрібні першоджерела інформації, підвищує ефективність будь-якої професійної та наукової діяльності, полегшує спілкування з колегами й партнерами.

Сьогоднішньому випускнику потрібно вміти не лише читати й перекладати зі словником, а й спілкуватися, зокрема на професійні теми. Отримання сертифікату, який підтвердить рівень володіння іноземною мовою, є необхідним. Так, на початку будь-якого курсу з вивчення іноземної мови викладач визначає рівень володіння іноземною мовою своїх студентів. Якими ж можуть бути ці рівні?

Першим рівнем володіння англійською мовою є рівень Beginner. Це рівень тих студентів, які ніколи не вивчали англійську і тільки збираються розпочати. Наступний рівень — рівень Elementary. Студенти з цим рівнем розуміють основні вирази й фрази, можуть коротко розповісти про себе, ставити питання і брати участь у легких діалогах.

Середній рівень володіння ділиться на три ступені. Рівень Pre-Intermediate вказує на те, що студент вже володіє складнішою

лексиною. Він може читати й перекладати довші та складніші тексти, спілкуватися з носіями мови, розуміти деякий сленг. Рівень Intermediate — рівень, на якому студент вже цілком непогано спілкується, але може мати труднощі з більш складними граматичними структурами і лексикою. Рівень Upper-Intermediate — рівень вільного володіння. Проте, є ще два рівні вищі за нього — рівні Advanced і Proficiency. Це просунуті рівні, на яких студент не лише може розуміти приховані змісти й переносні значення слів, гіперболи та метафори в текстах, але й користуватися англійською мовою в професійній сфері. Це володіння на рівні носія мови.

Звичайно, що визначення реального рівня володіння іноземною мовою є запорукою успішного вивчення мови. В різних країнах світу для розв'язання цієї проблеми використовуються різноманітні тести, такі як:

1. KET (Key English Test) — тест, який показує елементарний рівень володіння англійською;

2. Тест PET (Preliminary English Test) і екзамен BEC (Business English Certificate) Preliminary — тести для рівня Pre-Intermediate;

3. Тести FCE (First Certificate in English) з оцінкою B/C, PET Level 3, BULATS (Business Language Testing System), BEC Vantage, TOEIC (Test of English for International Communication), IELTS (International English Language Testing System) з оцінкою 4,5-5,5, і TOEFL (Test of English as a Foreign Language) з оцінкою 80-85 — для середнього рівня;

4. Володіння англійською на рівні вищому за середній показує тестування FCE, на оцінку A/B, BEC (Business English Certificate) Vantage або Higher, TOEFL на 100 балів і IELTS на 5,5-6,5 балів.

5. Академічний екзамен CAE (Cambridge Advanced English), а також IELTS на 7 і TOEFL покажуть просунутий рівень. До речі, з цими екзаменами студент зможе вступити до британського або американського вишу.

Для переходу на вищий рівень студент має здати один із цих іспитів і отримати певну кількість балів.

Список використаних джерел

1. Денес Р. В. и Пинсон Е.Н. (1993) Цепь речи: физика и биология разговорного языка. 2-й. изд. Нью-Йорк, Фримен.

2. Олдерсон Дж.С. (2000) Оценка чтения. Серия Кембридж. Оценка английского языка (ред. Дж.С. Олдерсон и Л.Ф. Бахман).

Кембридж.

3. Потье Б, округ Колумбия (1967) Современные языки и мир сегодня. Новые языки в Европе. Страсбург, AIDELA в сотрудничестве с Советом Европы.

Ченківська Наталія Валеріївна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК УСПІШНОГО ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ ТА РІДНОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Англійська мова в системі української вищої освіти сьогодні має особливе значення. Це мова, яка забезпечує міжнаціональне наукове спілкування. Проте вага англійської мови невпинно зростає і всередині України. Так, Державна прикордонна служба України повідомила, що статистика вказує на сталу тенденцію до збільшення кількості іноземних громадян, які перетинають український кордон. Так, у 2014-2015 роках прикордонники оформили в'їзд 26 мільйонів іноземців, а в 2016 році – 27 мільйонів. У 2016 році найбільше в Україну в'їжджали громадяни Молдови (4,1 млн), Білорусі (2,5 млн), Росії (1,5 млн) та Польщі (1 млн). Також значний потік спостерігався з Угорщини (828 тис.), Румунії (645 тис.), Ізраїлю (296 тис.), Словаччини (294 тис.) та Туреччини (287 тис.)

Мовою міжнаціонального спілкування у цих випадках, зрозуміло, здебільшого є російська та українська. Однак Держприкордонслужба зафіксувала за 2016 рік і збільшення поїздок в Україну громадян Великої Британії (+33 тис.), США (+30 тис.), Німеччини (+25 тис.), Данії, Естонії, Латвії, Франції, Швеції, Канади (збільшення від 5 тис. до 7 тис.), Іспанії, Італії, Литви, Чехії, Китаю (збільшення від 10 тис. до 15 тис.) та Саудівської Аравії і Японії (+ по 3 тис.) [<https://www.ukrinform.ua/rubric-tourism/2605839-cogoric-ukrainu-vidvidali-27-miljoniv-inozemciv-dpsu.html>]. Зрозуміло, що у таких

випадках мовою міжнаціонального спілкування є переважно англійська.

У цьому контексті з метою ефективної професійної діяльності представники української поліції повинні мати досить високий рівень іншомовних комунікативних навичок, тому проблема мовної (іншомовної) підготовки набуває надзвичайної актуальності у освітній діяльності вітчизняних закладів вищої освіти, які провадять підготовку правоохоронців. Крім того, важливими є і загальні комунікативні навички: вміння спілкуватися, вести діалог, толерантно доводити власну точку зору, вміти слухати і чути співбесідника тощо. Т. В. Крашеніннікова зауважує, що діяльність працівників органів внутрішніх справ належить до професій типу “людина-людина”, а тому її ефективність багато в чому залежить від рівня розвитку здібностей до пізнання поведінки інших людей, розуміння своїх переваг і недоліків у професійному спілкуванні. Так, услід за Л.Казміренко, О.Козієвською, М.Славінською дослідниця вважає, що основну роль у такому професійному спілкуванні відіграє “комунікативна компетенція”, яку розуміють як сукупність навичок та вмінь, необхідних для ефективного спілкування, а саме:

- уміння сприймати комунікативні сигнали, у тому числі й ті, які співрозмовник вважав би за краще приховати;
- вільне володіння власними вербальними й невербальними засобами соціальної поведінки;
- здатність розуміти внутрішні мотиви вчинків та логіку розвитку складних ситуацій міжособистісних взаємин [1].

До загальнопрофесійної компетентності (що інтегрує в собі різноманітні знання, уміння і навички) офіцера поліції І. Жукевич зараховує такі основні складові: конфліктологічну, комунікативну, інформаційну, соціальну, лінгвосоціокультурну, психологічну компетентності [2, с. 56]. В. Романов зауважує, що комунікативна компетентність правоохоронця передбачає знання і врахування закономірностей, які лежать в основі комунікативних процесів, вільне володіння навичками

професійного спілкування, які дозволяють спілкуватися з різними людьми, встановлювати з ними взаєморозуміння, підтримувати на належному рівні психологічний контакт, виявляючи у необхідних випадках керівний вплив на розвиток комунікативних процесів, ефективно приймати участь у міжособистісних відносинах, плідно вести діалог тощо [3, с. 375].

Отже, вважаємо, що на новітньому етапі функціонування правоохоронної системи ґрунтовні навички спілкування рідною та іноземною, зокрема англійською, мовою є передумовою ефективності діяльності сучасного українського поліцейського. Незнання іноземної мови на достатньому для спілкування рівні стає додатковим комунікативним бар'єром у професійній діяльності працівника поліції. При цьому недостатній рівень володіння навичками спілкування державною мовою також є серйозною перешкодою в успішній правоохоронній діяльності. Тому ефективна іншомовна підготовка майбутніх поліцейських є неможливою без досконалого оволодіння навичками усного і писемного мовлення рідною мовою.

Список використаних джерел

1. Крашеніннікова Т. В. Специфіка викладання мовних дисциплін для правоохоронців // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2015 р. Вип. 42 (95). С. 161–167.
2. Жукевич І. Професійна компетентність майбутнього правоохоронця: сутність і складові // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи. С. 54–60.
3. Романов В.В. Юридическая психология: учебник / В.В. Романов. – М.: Юрист, 1999. – С. 375.

Шемякіна Наталія Володимирівна,
кандидат філологічних наук, доцент,
професор кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

НАВЧАННЯ РЕФЕРУВАННЯ ТЕКСТІВ ЗА ФАХОМ

Навчання іноземних мов у відомчих вищих навчальних закладах системи МВС України спрямоване на практичне оволодіння здобувачами вищої освіти іноземною мовою та застосування її у професійній та науковій діяльності. Програма дисципліни «Іноземна мова професійного спрямування» у Національній академії внутрішніх справ передбачає такі види роботи з іншомовною літературою як анутовання та реферування текстів за фахом, усне узагальнення інформації тексту статті, підготовку доповідей, повідомлень, рефератів.

З точки зору практичного застосування іноземної мови як засобу оперативного опрацювання та узагальнення інформації, найбільш актуальними із зазначених видів роботи є реферування та анутовання іншомовних та україномовних джерел, що здійснюються у письмовій формі іноземною мовою.

Методиці навчання цих видів роботи з текстом приділяли увагу як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники. Ця проблема викликає також велику з боку викладачів іноземних мов, зацікавлених в покращенні результативності цього виду роботи зі студентами, магістрами та ад'юнктами.

Процес реферування передбачає аналітично-синтетичну обробку інформації, яка полягає в аналізі первинного документа, знаходженні найвагоміших у змістовому відношенні даних (основних положень, фактів, доведень, результатів, висновків). Реферування має на меті скоротити фізичний обсяг первинного документа за збереження його основного смислового змісту, мовностілістичних особливостей.

Написання анотації являє собою аналітично-синтетичне опрацювання інформації, мета якого – отримання узагальноної характеристики документа, що розкриває логічну структуру і зміст.

Натомість, у процесі згортання інформації першоджерела, анування і реферування здійснюються принципово різними способами.

Методика навчання реферування та анування базується на згортанні тексту на змістовному та структурному рівнях [1; 2; 3]. Його основу складають:

- уміння користуватися опорними пунктами/ключовими словами залежно від змісту тексту;
- відповідні стратегії читання;
- прийоми реферативного викладу.

Скорочення обсягу інформації, що міститься у документі, здійснюється: шляхом виключення неістотної інформації; шляхом узагальнення (компресії) інформації, що залишилася. Всі елементи тексту оцінюються за їх значимістю та діляться на три групи: елементи, що мають бути обов'язково відображені: нові ідеї, гіпотези тощо; фактичні параметри; аргументативний та ілюстративний матеріал.

Система вправ, яка спрямована на розвиток умінь здійснювати компресію тексту на семантичному та структурному рівнях, а також уміння фіксувати інформацію у вигляді вторинного тексту, має підпорядковуватись комунікативному завданню, що стоїть перед вторинним текстом. До таких вправ необхідно включити завдання на засвоєння мовних засобів (структурно-композиційні засоби зв'язку, мовні кліше), завдання на трансформацію мовних структур, лексико-граматичні перефразування, завдання на відпрацювання передачі інформативного змісту й аргументацій тощо.

Слід зазначити, що успішність процесу створення вторинних текстів залежить насамперед від рівня комунікативної компетенції того, хто навчається. Отже, анування та реферування текстів слід проводити на просунутому етапі навчання, коли у здобувачів вищої освіти, вже сформоване підґрунтя професійних наукових знань. Уміння реферування та анування доцільно контролювати в процесі їх формування.

Інакше кажучи, викладач має знати способи запобігання та корекції можливих помилок.

Ефективності навчання реферування та анотування текстів за фахом значно сприяє знання мовних особливостей наукового стилю, структурно-композиційних та лінгвістичних відмінностей текстів наукових підстилей (власне наукового, науково-популярного, науково-публіцистичного), їх внутрішньої та зовнішньої побудови. Такі знання є необхідними, як для сприйняття першоджерела, так і для створення вторинного тексту.

Список використаних джерел

1. Алексєєнко Т. М. Навчання реферування наукового тексту іноземних студентів-нефілологів / Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Між предметні зв'язки, 2010, № 17.

2. Лутовина В. І. Реферування як процес мікроаналітичного згортання інформації: практ. посіб. / В.І. Лутовина: наук.ред. Г. В. Шведова-Водка; АПН України, ДНПБ України ім. Сухомлинського – К., 2007.

3. Цибина О. И. Обучение реферированию и аннотированию иноязычной литературы в неязыковом ВУЗе (английский язык) : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.02.: Москва, 2000.- 190 с.

4. Шевчук С. В., Клименко І. В. Українська мова за професійним спрямуванням: Підручник. - 2-ге вид., виправлене і доповнене. – К., «Алеута», 2011 – 695 с.

Ценова Анна Дмитрівна,
старший лаборант кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

СУЧАСНІ ІНТЕРАКТИВНІ ЗАСОБИ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Проблема мотивації навчання іноземної мови в усі часи була однією з глобальних проблем в освітньому процесі .

Привабливість використання інформаційних технологій в сучасній освітній організації полягає в тому, що навчальний матеріал студентам подається найбільш яскраво і цікаво.

Практична спрямованість володіння іноземною мовою є метою освітніх установ при навчанні іноземної мови. Для реалізації цієї мети дуже важливим є комунікативна діяльність, яка досягається за рахунок активізації діяльності кожного хто навчається. Впровадження сучасних інтерактивних технологій має значний вплив на систему освіти. Необхідність застосування нових освітніх технологій в навчанні, а також актуальність використання інтерактивних технологій на заняттях, особливо з іноземної мови обґрунтована А. Р. Барановим, Г. Р. Єремєєвою та Р. А. Ладнером. На даний час широке застосування в освітній практиці отримали такі інтерактивні засоби навчання як: інтерактивна дошка, використання інтернет-ресурсів, електронних проєктів, презентацій Power Point. Інтерактивні засоби навчання визначаються як засоби навчання, пов'язані з використанням інформаційно-комп'ютерних технологій. Інтерактивність передбачає, перш за все, безперервну взаємодію викладача і студента в процесі навчання. Інтерактивність існує і в процесі комп'ютерної програми з користувачем-людиною в ході роботи. Поняття інтерактивних технологій в даний час незмінно асоціюється з інформаційними технологіями, що має на увазі використання вище перелічених інформаційно-освітніх ресурсів.

Розглядаючи інтерактивні інформаційні засоби, ми виділяємо електронні проєкти, які використовуються при проєктному навчанні. Існує пряма залежність між мотивацією,

активністю студентів і проектною діяльністю. Під проектною діяльністю розуміється такий тип розвиваючої діяльності, який ґрунтується на виконанні творчих навчальних проектів для засвоєння знань. Отже дана робота вимагає від того, хто навчається дослідницької діяльності, аналізу і обробки знайденої інформації, створенні і презентації проекту іншим членам освітнього процесу. Використання електронних проектів в ході навчання іноземної мови орієнтоване на практичний результат студентів.

Ще одним засобом підвищення мотивації студентів при вивченні іноземної мови є використання інтерактивної дошки. Перевагою цього засобу є те, що сприйняття, аналіз і передача інформації відбувається швидше за рахунок того, що задіюються всі канали сприйняття інформації. Існує три основні канали для сприйняття інформації, а саме: зір, слух і кінестетика. Залежно від домінування того чи іншого способу надходження і переробки інформації можна виділити візуальний, аудіальний і кінестетичний спосіб сприйняття інформації. Кожна людина володіє усіма способами сприйняття, але вважає за краще використовувати з максимальним навантаженням тільки один, який називається провідним способом сприйняття інформації. Завдяки основному способу сприйняття, здійснюється максимальний доступ до інформації. Викладачу необхідно винайти стиль навчання з урахуванням провідного способу сприйняття інформації студентами. При роботі з інтерактивною дошкою така необхідність відпадає. Це обумовлено сполучуваністю різних стилів навчання при використанні інтерактивної дошки в навчанні іноземної мови, таких як: візуальні, слухові і кінестетичний. Завдяки цьому занурення в мовне середовище відбувається легше, підвищується інтерес студентів до предмету за рахунок творчих завдань, які мінімізують нервові навантаження, розвиваються різні види комунікативних умінь. Існує низка переваг використання інтерактивної дошки, як засіб інформаційної технології, а саме: інтенсивність процесу навчання, високий

ступінь автентичності, робота з дошкою більш ніж реалізує принцип наочності.

Інтерактивна дошка може мати позитивний вплив на викладання. За допомогою такої дошки можна використовувати веб-ресурси в навчанні усієї групи, а також зробити групу нелінійною за рахунок можливості пов'язувати об'єкти (комп'ютер викладача - інтерактивну дошку - планшет студента). Наприклад, на парі англійської мови частина студентів може обговорювати мовні явища, а інша частина - писати тест. Відбувається диференціація навчання в рамках одного навчального колективу, група стає нелінійною. Інтерактивна дошка дозволяє викладачам використовувати мультимедійні матеріали, які допомагають їм уявити і пояснити різні концепції, наприклад, різницю між часом в англійській мові. Дошка може зберегти те, що пише викладач, включаючи примітки, зроблені під час пари, зменшуючи дублювання і полегшуючи перегляд для майбутнього використання. Це дозволяє викладачам надавати достовірні матеріали та інформацію через текст, зображення, звуки, відео сегменти і анімацію, так як весь освітній контент зберігається в загальнодоступній електронній бібліотеці після проходження модерації. Також використання електронної бібліотеки при роботі з інтерактивною дошкою дозволяє викладачам обмінюватися і повторно використовувати матеріали, зменшуючи робоче навантаження.

Навчання з використанням інтерактивної дошки підвищує залученість студентів більше, ніж звичайне навчання усієї групи, адже воно сприяє участі студентів, даючи їм можливість взаємодіяти з матеріалами. Підвищення мотивації розглядається як ключова перевага інтерактивної дошки. На парах англійської мови інтерактивна дошка може застосовуватися на різних етапах пари, при навчанні різним видам мовної діяльності. Наприклад, під час навчання читання використовуються такі прийоми, як встановлення відповідностей, відновлення деформованого тексту, виділення необхідної інформації.

Комунікативну цінність при навчанні говоріння мають такі завдання як незакінчене речення, співвідношення реплік в діалозі. Для введення нової лексики використовується розподіл на групи (особливо актуально при вивченні теми « Countable / Uncountable nouns »), заповнення прогалін. При відпрацюванні граматичного матеріалу можна використовувати прийоми: прибери зайве, знайди помилку, створення схем, частину інформації можна приховати, щоб студенти самостійно доповнили схему.

Однак поряд з позитивними сторонами використання інтерактивної дошки, іншими словами Smart Board, зустрічаються і складності, з якими доводиться стикатися викладачам (технічні несправності, погане освітлення, тощо).

Досліджуючи використання нових інформаційних технологій в процесі навчання іноземним мовам, особлива увага приділяється навчанню іноземної мови з використанням інтернет-ресурсів. Інтернет в даний час вже не джерело знань для студентів, а організатор процесу дослідження, пошуку, аналізу інформації, створення творчих проектів у здійсненні діяльнісного підходу до освітнього процесу.

Навчання англійської мови або будь-якої іншої іноземної мови за допомогою інтернет-ресурсів реалізує такий принцип навчання як принцип диференціації, тобто студенти займаються самонавчанням індивідуально. Реалізується принцип міжособистісного спілкування. Листуючись з носієм мови, студенти можуть самостійно вибрати собі співрозмовника за інтересами. Принцип варіативності, який полягає в тому, що студент може вибрати джерела інформації, порівнюючи їх. Спілкування з носієм мови в режимі реального часу забезпечує культурний контекст вивчення мови. Ознайомлення з культурою іншої країни проходить легше і цікавіше в спілкуванні, ніж через знайомство з культурою іншої країни шляхом прочитання «сухої» інформації в книзі.

Використання інтернет-ресурсів безпосередньо в ході пари є неординарною і захоплюючою формою роботи, але

вимагає від викладача ретельного планування видів діяльності студентів в ході пари. В умовах наявності лінгафонного кабінету, обладнаного комп'ютерами з можливістю виходу в інтернет, використовувати інтернет-ресурси можна безпосередньо на парі. Існує низка сайтів, що містять автентичні аудіо і відео матеріали, тексти для читання, ігри, які можна використовувати в ході пари. Наприклад, тексти можна використовувати для відпрацювання і перевірки навичок пошукового читання, так як після прочитання пропонується пройти невеликий тест на розуміння прочитаного і відразу отримати незалежну комп'ютерну оцінку.

Серед інтерактивних інформаційних технологій також розглядається проведення уроків з використанням презентацій Microsoft Power Point , які доповнюють традиційне навчання англійської мови. В арсеналі цієї програми є достатня кількість інструментів для ефективної подачі навчального матеріалу. Продумано створена презентація позитивно впливає на інтерес студентів, але варто відмовитися від надмірної захопленості привабливості створюваної презентації, необхідно знайти золоту середину між матеріалом та супроводжуваними його ефектами .

На практиці презентації вирішують проблему використання наочного матеріалу. Навчаючи іноземної мови використання презентацій як ніколи підходить для пояснення граматичного матеріалу, так як є можливість створити схеми, таблиці графіки, а за допомогою анімації наочно пояснити матеріал, наприклад, роз'яснити різницю між Past Simple, Present Perfect, Past Perfect.

Освітній процес сьогодення неможна уявити без різноманітного і широкого застосування технічних засобів навчання. Такі засоби навчання мають велику інформативність, достовірність, дозволяють проникнути в глибину досліджуваних явищ і процесів, підвищують наочність навчання, сприяють інтенсифікації навчально-виховного процесу, підсилюють мотивацію студентів, що безумовно важливо при навчанні іноземної мови. Тому застосування інтерактивних засобів

навчання на парах іноземної мови сприяє вдосконаленню навчально-виховного процесу, підвищенню ефективності педагогічної праці, поліпшення якості знань, умінь, навичок учнів. Інтерактивні дошки органічно увійдуть в освітній процес за умови постійної активної роботи викладача, накопичення їм методичних ідей, розробок і вдосконалення навичок роботи з сучасним обладнанням.

Список використаних джерел

1. Баранова, А. Р., Еремеева, Г. Р., Ладнер, Р. А. (2016) Интерактивные технологии на занятиях по иностранному языку // Казанский педагогический журнал. № 5 (118). С. 164–168.
2. Романова, Г. В. (2015) Интерактивная доска как экранное техническое средство обучения иностранному языку для реализации современного метода работы с иноязычной информацией // Педагогическое образование в России. № 9. С. 28–32.
3. Токтаньязова, А. Э. (2007) Проект «Интернет в обучении иностранному языку» // Новые технологии. № 3. С. 200–202.
4. Al-Faki, I. M. (2014) Difficulties Facing Teachers in Using Interactive Whiteboards in Their Classes // American International Journal of Social Science. Vol. 3. No. 2. С. 136–158.

ЗМІСТ

Богущий В. М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ВИВЧЕННІ МОВИ ПРАВА	3
Василенко О В. ТЕСТУВАННЯ ЯК ВИД КОНТРОЛЮ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	6
Галдецька І. Г. ЕЛЕКТРОННІ СЛОВНИКИ ПРИ САМОСТІЙНОМУ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	9
Горбач О. В. ВІДБІР ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВУЗІВ.....	12
Hrabovska N. EYES ON INNOVATION – USING DRONES IN LAW ENFORCEMENT.....	15
Грицук Л. П. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТТЯ З ІНОЗЕМНОЇ (НІМЕЦЬКОЇ) МОВИ	18
Dramaretska L. B. MODERN TEACHING ENGLISH STRATEGIES.....	21
Зубенко В. О. ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНИХ МЕТОДИКАХ ВИКЛАДАННЯ	24
Ковальова Т. О. ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	28
Kozubenko I. V. LISTENING IS THE MAIN GOAL OF LEARNING FOREIGN LANGUAGE.....	31
Крашевська С. М. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	34
Лопутько О. А. НАВЧАННЯ У СПІВПРАЦІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ	35
Марченко І. В. МЕТОД НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙКЛА УЕСТА	38
Mohylevska V. LEXICAL CHUNKS AND SPEAKING FLUENCY OF EFL UKRAINIAN LEARNERS	41

Pivkach I.	
THE GENERAL PROVISIONS OF THE INNOVATIONS IN THE CONTENT AND TECHNOLOGY OF EDUCATION.....	45
Pivkach I.	
AN INNOVATIVE DIRECTION IN THE TRAINING THE CADETS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS OF THE MINISTRY OF INTERNAL	47
Рибитва О. О.	
ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	49
Романов І. І.	
ЗМІСТ ТА СУТНІСТЬ ІНТЕРАКТИВНОГО МЕТОДУ «РОЛЬОВА ГРА» НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	53
Skrynyk M., Skrynyk L.	
USING PICTURES AS SPEAKING ACTIVITIES FOR FUTURE POLICEMEN	55
Харчук Н. Р.	
ЯКІСНА МОВНА ПІДГОТОВКА В ФРН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ.....	57
Хоменко О. Ю.	
СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	62
Ченківська Н. В.	
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК УСПІШНОГО ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНИХ ТА РІДНОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ	64
Шемякіна Н. В.	
НАВЧАННЯ РЕФЕРУВАННЯ ТЕКСТІВ ЗА ФАХОМ	67
Ценова А. Д.	
СУЧАСНІ ІНТЕРАКТИВНІ ЗАСОБИ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	70

Наукове видання

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 27 лютого 2020 року)

Відповідальний упорядник: Корольчук В.В.

Підписано до друку 02.01.2020. Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Обл.-вид. арк. 26,0. Ум. друк. арк. 28,32.
Тираж 50 прим.
